

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

C 215

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 54

21 lipca 2011

Powiadomienie nr

Spis treści

Strona

I Rezolucje, zalecenia i opinie

ZALECENIA

Rada

2011/C 215/01	Zalecenie Rady z dnia 12 lipca 2011 r. w sprawie krajowego programu reform Irlandii z 2011 r. oraz zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Irlandię zaktualizowanego programu stabilności na lata 2011–2015	1
2011/C 215/02	Zalecenie Rady z dnia 12 lipca 2011 r. w sprawie krajowego programu reform Włoch z 2011 r. oraz zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Włochy zaktualizowanego programu stabilności na lata 2011–2014	4
2011/C 215/03	Zalecenie Rady z dnia 12 lipca 2011 r. w sprawie krajowego programu reform Łotwy z 2011 r. oraz zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Łotwę zaktualizowanego programu konwergencji na lata 2011–2014	8
2011/C 215/04	Zalecenie Rady z dnia 12 lipca 2011 r. w sprawie krajowego programu reform Malty z 2011 r. oraz zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Maltę zaktualizowanego programu stabilności na lata 2011–2014	10

PL

Cena:
3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

OPINIE

Europejski Inspektor Ochrony Danych

2011/C 215/05	Opinia Europejskiego Inspektora Ochrony Danych w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie reguł finansowych mających zastosowanie do budżetu rocznego Unii	13
---------------	--	----

II *Komunikaty*

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Komisja Europejska

2011/C 215/06	Zatwierdzenie pomocy państwa zgodnie z art. 107 i 108 TFUE – Sprawy, w których Komisja nie wnosi zastrzeżeń ⁽¹⁾	19
2011/C 215/07	Zatwierdzenie pomocy państwa zgodnie z art. 107 i 108 TFUE – Sprawy, w których Komisja nie wnosi zastrzeżeń ⁽²⁾	21
2011/C 215/08	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa COMP/M.6274 – Bridgepoint/Eurazeo/Foncia Groupe) ⁽²⁾	25
2011/C 215/09	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa COMP/M.6265 – CSN/AG Cementos Balboa/Corrugados Azpeitia/Corrugados Lasao/Stahlwerk Thüringen) ⁽²⁾	25

IV *Informacje*

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Komisja Europejska

2011/C 215/10	Kursy walutowe euro	26
---------------	---------------------------	----

PL

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG, z wyjątkiem działań wchodzących w zakres załącznika I do Traktatu

⁽²⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

(Ciąg dalszy na wewnętrznej tylnej stronie okładki)

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

ZALECENIA

RADA

ZALECENIE RADY

z dnia 12 lipca 2011 r.

w sprawie krajowego programu reform Irlandii z 2011 r. oraz zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Irlandię zaktualizowanego programu stabilności na lata 2011–2015

(2011/C 215/01)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 121 ust. 2 i art. 148 ust. 4,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 3,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej,

uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej,

uwzględniając opinię Komitetu Zatrudnienia,

po konsultacji z Komitetem Ekonomiczno-Finansowym,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 26 marca 2010 r. Rada Europejska przyjęła wniosek Komisji dotyczący wprowadzenia nowej strategii na rzecz zatrudnienia i wzrostu gospodarczego, zatytułowanej „Europa 2020”, opartej na ściślejszej koordynacji polityki gospodarczej, która skupiać się będzie na najważniejszych obszarach wymagających podjęcia działań służących pobudzeniu europejskiego potencjału w dziedzinie zrównoważonego rozwoju i konkurencyjności.

- (2) W dniu 13 lipca 2010 r. Rada przyjęła zalecenie w sprawie ogólnych wytycznych polityk gospodarczych państw członkowskich i Unii (na lata 2010–2014), a w dniu 21 października 2010 r. decyzję dotyczącą wytycznych w sprawie polityki zatrudnienia państw członkowskich⁽²⁾, które razem stanowią „zintegrowane wytyczne”. Państwa członkowskie zostały poproszone o uwzględnienie zintegrowanych wytycznych w swojej krajowej polityce gospodarczej i polityce zatrudnienia.

- (3) W dniu 7 grudnia 2010 r. Rada przyjęła decyzję wykonawczą 2011/77/UE⁽³⁾ w sprawie przyznania Irlandii pomocy finansowej Unii na okres trzech lat zgodnie z postanowieniami Traktatu oraz przepisami rozporządzenia (UE) nr 407/2010 z dnia 11 maja 2010 r. ustanawiającego europejski mechanizm stabilizacji finansowej⁽⁴⁾. W towarzyszącym protokole ustaleń podpisanym w dniu 16 grudnia 2010 r. i jego pierwszej aktualizacji określono warunki dotyczące polityki gospodarczej, na podstawie których udzielana jest pomoc finansowa. Decyzja wykonawczą 2011/77/UE została zmieniona decyzją wykonawczą 2011/326/UE⁽⁵⁾. Pierwsza aktualizacja protokołu ustaleń została podpisana w dniu 18 maja 2011 r.

- (4) W dniu 12 stycznia 2011 r. Komisja przyjęła pierwszą roczną analizę wzrostu gospodarczego, rozpoczynając w ten sposób nowy cykl zarządzania gospodarczego w UE i pierwszy europejski semestr zintegrowanej i prowadzonej *ex ante* koordynacji polityki, który ma swoje umocowanie w strategii „Europa 2020”.

⁽²⁾ Utrzymane w mocy na 2011 r. decyzją Rady 2011/308/UE z dnia 19 maja 2011 r. w sprawie wytycznych dotyczących polityki zatrudnienia państw członkowskich (Dz.U. L 138 z 26.5.2011, s. 56).

⁽³⁾ Dz.U. L 30 z 4.2.2011, s. 34.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 118 z 12.5.2010, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 147 z 2.6.2011, s. 17.

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 1.

- (5) W dniu 25 marca 2011 r. Rada Europejska zatwierdziła priorytety dotyczące konsolidacji budżetowej i reform strukturalnych (zgodnie z konkluzjami Rady z dnia 15 lutego i 7 marca 2011 r. i w związku z przedstawioną przez Komisję roczną analizą wzrostu gospodarczego). Podkreśliła ona również priorytetowe znaczenie przywrócenia dobrej sytuacji budżetowej i stabilności finansów publicznych, zmniejszenia bezrobocia w drodze reform rynku pracy oraz podjęcia nowych działań służących zwiększeniu tempa wzrostu. Rada Europejska zwróciła się do państw członkowskich, aby przekształciły te priorytety w konkretne środki, które zostaną włączone do ich programów stabilności lub programów konwergencji oraz do ich krajowych programów reform.
- (6) W dniu 25 marca 2011 r. Rada Europejska wezwała także państwa członkowskie uczestniczące w pakcie euro plus, by przedstawiły swoje zobowiązania w ramach tego paktu odpowiednio wcześniej, tak by mogły zostać włączone do ich programów stabilności lub konwergencji oraz krajowych programów reform.
- (7) W dniu 29 kwietnia 2011 r. Irlandia przedstawiła aktualizację z 2011 r. do programu stabilności, obejmującą lata 2011–2015, oraz krajowy program reform z 2011 r. W celu uwzględnienia powiązań między tymi programami poddano je jednoczesnej ocenie.
- (8) Kryzys doprowadził do skorygowania w znacznym stopniu poważnych zaburzeń równowagi, do których doszło podczas wcześniejszego okresu wysokiej koniunktury. W latach 2007–2010 realny PKB zmniejszył się o 12 %, stopa zatrudnienia o niemal 13 %, a stopa bezrobocia wzrosła z 4,6 % w 2007 r. do 13,6 % w 2010 r. Kryzys spowodował także dramatyczne pogorszenie się stanu finansów publicznych – w latach 2008 i 2009 wskaźnik deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych osiągnął poziom dwucyfrowy. W 2010 r. deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych osiągnął poziom 32,4 % PKB, do czego przyczyniły się m.in. środki wsparcia sektora finansowego odpowiadające 20,5 % PKB. Relacja długu do PKB wzrosła z 25 % w 2007 r. do 96 % w 2010 r.
- (9) Realizacja programu pomocy finansowej UE/MFW postępuje zgodnie z planem. Uzgodnione środki polityki budżetowej zostały wdrożone, cel budżetowy na 2010 r. został osiągnięty, a wyniki budżetowe w pierwszym kwartale 2011 r. również były zgodne z celami wyznaczonymi w programie pomocy. Przewiduje się, że deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych w 2011 r. utrzyma się poniżej pułapu określonego w programie pomocy, pomimo skorygowanej w dół prognozy dotyczącej nominalnego PKB w 2011 r. Osiągnięto znaczne postępy w reformie systemu bankowego oraz podjęto działania, aby zrealizować cele reform strukturalnych.
- (10) Na podstawie oceny zaktualizowanego programu stabilności zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1466/97 Rada jest zdania, że scenariusz makroekonomiczny będący podstawą prognoz budżetowych w programie stabilności jest realistyczny. Celem zawartej w programie stabilności średniookresowej strategii budżetowej jest sprowadzenie nominalnego deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych poniżej wartości referencyjnej wynoszącej 3 % PKB w terminie wyznaczonym w zaleceniu Rady z dnia 3 grudnia 2010 r. W programie stabilności przewidziano następujące docelowe poziomy deficytu: 10 % PKB w 2011 r., 8,6 % w 2012 r., 7,2 % w 2013 r., 4,7 % w 2014 r. i 2,8 % do końca okresu objętego programem stabilności, czyli do 2015 r. Ta ścieżka redukcji deficytu jest wsparta środkami konsolidacyjnymi odpowiadającymi 3,8 % PKB, zrealizowanymi w budżecie na 2011 r., i ogólnymi środkami konsolidacyjnymi w wysokości 5,9 % PKB w latach 2012–2014, oraz jeszcze nieokreślonymi działaniami konsolidacyjnymi w 2015 r. rzędu ponad 1 % PKB. W programie stabilności potwierdzono średniookresowy cel budżetowy w wysokości – 0,5 % PKB, który nie zostanie osiągnięty w okresie objętym programem stabilności. Zgodnie z ostatnią oceną Komisji ryzyko związane z długookresową stabilnością finansów publicznych wydaje się być wysokie. Aby zwiększyć stabilność finansów publicznych w długim okresie, konieczne jest osiągnięcie dostatecznych nadwyżek pierwotnych w perspektywie średnioterminowej oraz dalsze reformy irlandzkiego systemu zabezpieczeń społecznych.
- (11) Irlandia podjęła szereg zobowiązań w ramach paktu euro plus, które przedłożono w dniu 3 maja 2011 r. Obejmują one konkretne środki mające zwiększyć konkurencyjność, w tym reformę mechanizmów określania wysokości wynagrodzeń, otwarcie na konkurencję niektórych usług świadczonych w ramach wolnych zawodów, wzmocnienie badań i innowacji, wzmocnienie stabilności finansowej, w szczególności mechanizmów reagowania kryzysowego, oraz poprawę stabilności finansów publicznych w długim okresie poprzez wprowadzenie średniookresowych ram budżetowych, reformę emerytur i podwyższenie wieku emerytalnego.
- (12) Komisja dokonała oceny programu stabilności oraz krajowego programu reform, w tym zobowiązań w ramach paktu euro plus. Komisja wzięła pod uwagę nie tylko ich znaczenie dla zrównoważonego charakteru polityki budżetowej i polityki społeczno-gospodarczej w Irlandii, ale także stopień poszanowania przepisów oraz wytycznych UE, ze względu na konieczność wzmocnienia całościowego zarządzania gospodarczego w UE poprzez wnoszenie na poziomie UE wkładu w przyszłe decyzje krajowe. W tym kontekście Komisja podkreśla pilny charakter wdrożenia planowanych środków w celu wdrożenia decyzji wykonawczej 2011/77/UE.
- (13) W świetle powyższej oceny oraz uwzględniając zalecenie Rady wydane na podstawie art. 126 ust. 7 TFUE z dnia 7 grudnia 2010 r., Rada zbadała aktualizację programu stabilności Irlandii z 2011 r. oraz jej opinię⁽¹⁾. Uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z dnia 25 marca 2011 r., Rada zbadała krajowy program reform przedłożony przez Irlandię,

⁽¹⁾ Przewidziana w art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1466/97.

NINIEJSZYM ZALECA Irlandii:

wdrożenie środków określonych w decyzji wykonawczej 2011/77/UE, zmienionej decyzją wykonawczą 2011/326/UE, oraz szczegółowo określonych w protokole ustaleń z dnia 16 grudnia 2010 r. i jego aktualizacji z dnia 18 maja 2011 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 lipca 2011 r.

W imieniu Rady
J. VINCENT-ROSTOWSKI
Przewodniczący

ZALECENIE RADY

z dnia 12 lipca 2011 r.

w sprawie krajowego programu reform Włoch z 2011 r. oraz zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Włochy zaktualizowanego programu stabilności na lata 2011–2014

(2011/C 215/02)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 121 ust. 2 i art. 148 ust. 4,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 3,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej,

uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej,

uwzględniając opinię Komitetu Zatrudnienia,

po konsultacji z Komitetem Ekonomiczno-Finansowym,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 26 marca 2010 r. Rada Europejska przyjęła wniosek Komisji Europejskiej dotyczący wprowadzenia nowej strategii na rzecz zatrudnienia i wzrostu gospodarczego, zatytułowanej „Europa 2020”, opartej na ściślejszej koordynacji polityki gospodarczej, która skupiać się będzie na najważniejszych obszarach wymagających podjęcia działań służących pobudzeniu europejskiego potencjału w dziedzinie zrównoważonego rozwoju i konkurencyjności.
- (2) W dniu 13 lipca 2010 r. Rada przyjęła zalecenie w sprawie ogólnych wytycznych polityk gospodarczych państw członkowskich i Unii (na lata 2010–2014), a w dniu 21 października 2010 r. decyzję w sprawie wytycznych dotyczących polityki zatrudnienia państw członkowskich⁽²⁾, które razem stanowią „zintegrowane wytyczne”. Państwa członkowskie zostały poproszone o uwzględnienie zintegrowanych wytycznych w swojej krajowej polityce gospodarczej i polityce zatrudnienia.
- (3) W dniu 12 stycznia 2011 r. Komisja przyjęła pierwszą roczną analizę wzrostu gospodarczego, rozpoczynając w ten sposób nowy cykl zarządzania gospodarczego w UE i pierwszy europejski semestr zintegrowanej i prowadzonej *ex ante* koordynacji polityki, który ma swoje umocowanie w strategii „Europa 2020”.
- (4) W dniu 25 marca 2011 r. Rada Europejska zatwierdziła priorytety dotyczące konsolidacji budżetowej i reform strukturalnych (zgodnie z konkluzjami Rady z dnia 15 lutego i 7 marca 2011 r. i w związku z przedstawioną przez Komisję roczną analizą wzrostu gospodarczego). Podkreśliła ona również priorytetowe znaczenie przywrócenia dobrej sytuacji budżetowej i stabilności finansów publicznych, zmniejszenia bezrobocia w drodze reform rynku pracy oraz podjęcia

nowych działań służących zwiększeniu tempa wzrostu. Rada Europejska zwróciła się do państw członkowskich, aby przekształciły te priorytety w konkretne środki, które zostaną włączone do ich programów stabilności lub programów konwergencji oraz do ich krajowych programów reform.

- (5) W dniu 25 marca 2011 r. Rada Europejska wezwała także państwa członkowskie uczestniczące w pakcie euro plus, by przedstawiły swoje zobowiązania w ramach tego paktu odpowiednio wcześniej, tak by mogły zostać włączone do ich programów stabilności lub konwergencji oraz krajowych programów reform.
- (6) W dniu 6 maja 2011 r. Włochy przedstawiły aktualizację z 2011 r. do programu stabilności, obejmującą lata 2011–2014 oraz krajowy program reform z 2011 r. W celu uwzględnienia powiązań między tymi dwoma programami, zostały one poddane ocenie w tym samym czasie.
- (7) Słabości strukturalne miały negatywny wpływ na gospodarkę Włoch już na długo przed pojawieniem się obecnego światowego kryzysu gospodarczo-financeowego. W okresie 2001–2007 średni wskaźnik wzrostu realnego PKB wynosił około 1 %, czyli zaledwie połowę średniej dla strefy euro, przede wszystkim na skutek powolnego wzrostu wydajności. Ponieważ sytuacja ta dotyczyła całego kraju, nie doprowadziło to do zmniejszenia znacznych dysproporcji gospodarczych pomiędzy poszczególnymi regionami. Wprawdzie sytuacji gospodarczej nie charakteryzowały poważne wewnętrzne zaburzenia równowagi w sektorze prywatnym, jednakże gospodarka silnie odczuła skutki światowego kryzysu. W wyniku załamania eksportu, a potem inwestycji, nastąpił gwałtowny – o około 7 % – spadek realnego PKB w okresie między drugim kwartałem 2008 r. a drugim kwartałem 2009 r. W ubiegłym dziesięcioleciu dług brutto sektora instytucji rządowych i samorządowych wykazywał stałą tendencję zniżkową, jednak pod koniec 2010 r. wzrósł do 119 %, co odzwierciedlało również gwałtowny spadek PKB. Spadek stopy zatrudnienia był znacznie mniejszy, dzięki wsparciu z rządowego programu ograniczania liczby przepracowanych godzin, co sprawiło, że w latach 2008–2009 stopa bezrobocia wzrosła tylko nieznacznie. Za sprawą eksportu gospodarka zaczęła się ożywiać w drugiej połowie 2009 r., choć w powolnym tempie. W 2010 r. na rynku pracy nadal panowała trudna sytuacja: pod koniec roku stopa bezrobocia ustabilizowała się na poziomie ok. 8,5 %. Z uwagi na bardzo wysoki wskaźnik długu sektora instytucji rządowych i samorządowych Włochy utrzymywały odpowiednio ostrożny kurs polityki budżetowej w okresie kryzysu, odstępując od zastosowania obszernych budżetowych środków stymulacyjnych i utrzymując dzięki temu poziom deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych w latach 2009–2010 poniżej średniego poziomu w strefie euro.

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ Utrzymane w mocy na 2011 r. decyzją Rady 2011/308/UE z dnia 19 maja 2011 r. w sprawie wytycznych dotyczących polityki zatrudnienia (Dz.U. L 138 z 26.5.2011, s. 56).

- (8) Na podstawie oceny zaktualizowanego programu stabilności na mocy rozporządzenia (WE) nr 1466/97 Rada jest zdania, że scenariusz makroekonomiczny będący podstawą programu jest wiarygodny. Program zakłada sprowadzenie deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych do poziomu poniżej wartości referencyjnej wynoszącej 3 % PKB najpóźniej do 2012 r., poprzez dalsze ograniczanie wydatków i dodatkowe dochody wynikające z lepszego przestrzegania przepisów podatkowych. Po dokonaniu korekty nadmiernego deficytu program zakłada osiągnięcie średniookresowego celu budżetowego, jakim jest zrównoważona sytuacja budżetowa w kategoriach strukturalnych, do końca okresu objętego programem (2014 r.), w oparciu o zobowiązanie do dalszego ograniczania wydatków pierwotnych. W programie przewiduje się, że wskaźnik długu sektora instytucji rządowych i samorządowych osiągnie najwyższy poziom w 2011 r., a następnie zacznie stopniowo spadać, wraz ze wzrostem nadwyżki pierwotnej. Planowany średni roczny wysiłek fiskalny w latach 2010–2012 przekracza poziom 0,5 % PKB, zalecany przez Radę w ramach procedury nadmiernego deficytu, a przewidywane tempo korekty po 2012 r. jest znacznie powyżej poziomu określonego w pakcie stabilności i wzrostu. Osiągnięcie planowanych poziomów deficytu i długu będzie wymagało rygorystycznego wykonania budżetu, przy czym konieczne są dodatkowe informacje na temat planowanych działań konsolidacyjnych w 2013 i 2014 r., tak aby zwiększyć wiarygodność programu.
- (9) Biorąc pod uwagę bardzo wysoki dług sektora instytucji rządowych i samorządowych, wynoszący w 2011 r. ok. 120 % PKB, dążenie do trwałej i wiarygodnej konsolidacji oraz przyjęcie środków strukturalnych służących pobudzeniu wzrostu należą do głównych priorytetów Włoch. Zgodnie z najnowszymi ocenami Komisji, zagrożenia dla długoterminowej stabilności finansów publicznych wydają się być średnie. W okresie do 2012 r. osiągnięcie celów w zakresie deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych wyznaczonych w programie stabilności, a więc również korekta nadmiernego deficytu do 2012 r., zależy od pełnego wdrożenia przyjętych już środków. Dodatkowe działania byłyby konieczne w przypadku, gdy na przykład dochody wynikające z lepszego przestrzegania przepisów podatkowych okazałyby się niższe niż te zaplanowane w budżecie lub w przypadku pojawiania się trudności związanych z planowanym ograniczaniem wydatków kapitałowych. Na lata 2013–2014 w nowych trzyletnich ramach budżetowych zaplanowano przyjęcie do października 2011 r. konkretnych środków wspierających działania konsolidacyjne. Choć w ciągu ostatnich lat ramy budżetowe zostały znacznie wzmocnione, wprowadzenie egzekwulnych pułapów wydatków oraz dalszych usprawnień kontroli budżetowej we wszystkich podsektorach sektora instytucji rządowych i samorządowych ma doprowadzić do zwiększenia dyscypliny budżetowej i podniesienia wiarygodności średniookresowej strategii budżetowej.
- (10) Pomimo stosunkowo wysokiego wzrostu liczby miejsc pracy w latach poprzedzających kryzys, włoski rynek pracy wykazuje pewne słabości strukturalne. Pracownicy zatrudnieni na podstawie stałych umów korzystają z lepszej ochrony niż pracownicy zatrudnieni na podstawie umów nietypowych. W przypadku pierwszej grupy, zwolnienia podlegają rygorystycznym zasadom i kłopotliwym procedurom. W przypadku drugiej grupy, należy zwrócić szczególną uwagę na dynamikę samozatrudnienia, za którym mogą kryć się stosunki pracy na zasadzie podporządkowania. Pomimo nowych środków ad hoc podjętych w czasie kryzysu celu rozszerzenia zakresu wsparcia dochodu i ochrony przed bezrobociem obecny system zasiłków dla bezrobotnych pozostaje rozdrobniony. W 2010 r. bezrobocie wśród pracowników poniżej 25-go roku życia osiągnęło poziom 27,8 % i charakteryzowało się nierównym rozmieszczeniem na obszarze kraju, przy czym bezrobocie wśród młodzieży w regionach południowych było dwa razy wyższe niż w regionach północnych. Należy dalej wzmacniać rolę praktyk zawodowych i kształcenia zawodowego. Choć bardzo przydatny i konieczny, nie istnieje obecnie żaden ogólnokrajowy system certyfikacji i uznawania umiejętności zawodowych i standardów szkoleniowych, a tylko liczne systemy regionalne, co nie ułatwia mobilności siły roboczej i zmniejsza możliwości zatrudnienia na całym obszarze Włoch. Istnieją dalsze możliwości zwiększenia skuteczności służb zajmujących się zatrudnieniem, szczególnie w regionach o wysokim bezrobociu. Ponadto poważnym zjawiskiem we Włoszech jest praca nierejestrowana.
- (11) Dostosowanie wzrostu wynagrodzeń do wzrostu wydajności jest istotne z uwagi na ciągłą utratę konkurencyjności Włoch, która ma miejsce od późnych lat 90-tych; w tym kontekście znaczącą rolę mogą odegrać negocjacje płacowe na poziomie przedsiębiorstw, mogące przyczynić się także do wyeliminowania regionalnych dysproporcji na rynku pracy. Dokonana w 2009 r. reforma ram negocjacyjnych wprowadziła między innymi możliwość uzgadniania tzw. „klauszuli otwartych” (tj. odstępstw od wynagrodzenia sektorowego ustalonego na poziomie kraju), ale nie są one jak dotąd powszechnie stosowane.
- (12) Stopa zatrudnienia kobiet jest niższa w porównaniu z zatrudnieniem mężczyzn średnio o ponad 20 punktów procentowych, ze znaczącymi różnicami pomiędzy regionami. W 2009 r. w regionach południowych zatrudniona była zaledwie jedna trzecia kobiet w wieku od 20 do 64 lat, co wynikało zarówno ze stosunkowo niskich wskaźników aktywności zawodowej, jak i wyższego poziomu bezrobocia. Istniejące we Włoszech dość wysokie opodatkowanie pracy zmniejsza bodźce zwiększające podaż pracy, zwłaszcza w przypadku osób niebędących żywicielami rodziny, a także negatywnie wpływa na popyt na pracę w przedsiębiorstwach. Aby podnieść poziom zatrudnienia kobiet, krajowy program reform zakłada wspieranie godzenia życia zawodowego i rodzinnego przy pomocy przyjętego w 2010 r. planu mającego na celu koordynację wysiłków podejmowanych w tym zakresie na poszczególnych szczeblach administracji. Niedawno rząd wprowadził zachętę podatkową dla przedsiębiorstw zatrudniających pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji, w tym pracujących w sektorach lub zawodach, w których dysproporcja liczby kobiet i mężczyzn jest szczególnie widoczna, w regionach o wysokiej stopie bezrobocia. Program zawiera także zapowiedź reformy systemu podatkowego, mającej na celu stopniowe przesunięcie obciążenia podatkowego z pracy na konsumpcję, co może przyczynić się do wzrostu zatrudnienia.

- (13) W porównaniu ze standardami UE koszt prowadzenia działalności gospodarczej we Włoszech, a w szczególności w regionach południowych, jest nadal wysoki, pomimo wprowadzonych niedawno środków na rzecz poprawy warunków prowadzenia działalności gospodarczej oraz wzmocnienia zorientowania na wyniki i zwiększenia odpowiedzialności administracji publicznej. Istnieją nadal znaczne możliwości wyeliminowania barier regulacyjno-administracyjnych na rynkach produktów i usług, szczególnie w sektorze usług świadczonych w ramach wolnych zawodów. W 2009 r. przedstawiono roczną ustawę o konkurencji, będącą legislacyjnym narzędziem wzmocnienia ochrony konkurencyjnego otoczenia i ochrony konsumentów, lecz nie została ona jeszcze przyjęta. Przewlekłość procedur egzekwowania umów jest kolejną słabością włoskich warunków prowadzenia działalności gospodarczej. Pozabankowe źródła finansowania wzrostu przedsiębiorstw są wciąż stosunkowo rzadkie we Włoszech, szczególnie w odniesieniu do małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP). Nadal niewielką rolę odgrywają, w szczególności, inwestycje kapitałowe i kapitał wysokiego ryzyka, mimo potencjału tych rozwiązań w zakresie wspierania wzrostu wielkości przedsiębiorstw, docierania do nowych rynków światowych oraz poprawy ładu korporacyjnego.
- (14) Wydatki na badania i rozwój odnotowały jedynie nieznaczny wzrost w ciągu ostatnich dziesięciu lat. W związku z tym intensywność działań w zakresie badań i rozwoju pozostaje nadal na niskim poziomie około 1,27 % PKB i znacznie poniżej średniej unijnej (1,90 %). Rozbieżność ta wynika przede wszystkim z niskiego poziomu badań przemysłowych, gdyż wydatki przedsiębiorstw na badania naukowe i rozwój wynoszą 0,64 % PKB w porównaniu ze średnią UE-27 wynoszącą 1,23 %. Udział kapitału wysokiego ryzyka również pozostaje dość niski. Krajowy program reform obejmuje szereg środków, w tym przejściowe ulgi podatkowe dla przedsiębiorstw inwestujących w projekty badawcze prowadzone przez uczelnie wyższe lub podmioty sektora publicznego. Wyznaczony w zakresie wydatków na badania i rozwój cel na poziomie 1,53 % PKB wynika z przewidywań dotyczących średniej rocznej stopy wzrostu w okresie obejmującym lata 2006–2008 i uwzględnia ograniczenia związane ze stabilnością budżetową kraju. Zostanie on poddany przeglądowi w 2014 r.
- (15) Włochy są trzecim największym beneficjentem funduszy polityki spójności UE: otrzymały około 8 % całkowitego budżetu polityki spójności UE w latach 2007–2013. W połowie okresu programowania odsetek faktycznie uruchomionych środków UE wynosi jedynie 16,8 % i jest znacznie niższy w południowych regionach objętych celem „konwergencja” w ramach polityki spójności.
- (16) Włochy podjęły szereg zobowiązań w ramach paktu euro plus. W krajowym programie reform wymieniono niektóre z ostatnio przyjętych środków i zarysowano ogólnie przyszłe programy reform, które mają na celu rozwiązanie kwestii stabilności finansów publicznych oraz stabilności finansowej, wzmocnienie konkurencyjności i zwiększenie zatrudnienia, zgodnie z zasadami paktu euro plus. Nowym ważnym zobowiązaniem podjętym w ścisłym związku z paktem jest rządowy plan zmiany konstytucji w celu wzmocnienia dyscypliny budżetowej. Elementy te zostały ocenione i uwzględnione w zaleceniach.
- (17) Komisja dokonała oceny programu stabilności oraz krajowego programu reform, w tym zobowiązań Włoch zawartych w pakcie euro plus. Komisja wzięła pod uwagę nie tylko ich znaczenie dla zrównoważonego charakteru polityki budżetowej i polityki społeczno-gospodarczej we Włoszech, ale także stopień ich zgodności z przepisami i wytycznymi UE, ze względu na potrzebę wzmocnienia całościowego zarządzania gospodarczego w UE poprzez wnoszenie na poziomie UE wkładu w przyszłe decyzje krajowe. W związku z powyższym Komisja jest zdania, że włoski plan konsolidacji na lata 2011–2014 jest wiarygodny do 2012 r., natomiast powinny mu towarzyszyć konkretne środki na lata 2013–2014, służące do systematycznego obniżania bardzo wysokiego poziomu długu publicznego. Krajowy program reform zawiera obszerny zestaw inicjatyw we wszystkich wymiarach strategii „Europa 2020”, ale potrzebne są środki dodatkowe, niezbędne do rozwiązania problemu utrzymujących się słabości strukturalnych, które pogłębiły się wskutek kryzysu. Aby zwiększyć potencjał Włoch w zakresie wzrostu gospodarczego i zatrudnienia oraz wspierać proces nadrobiania zaległości przez regiony południowe, w latach 2011–2012 należy podjąć dalsze działania na rzecz poprawy funkcjonowania rynku pracy, większego otwarcia rynków usług i produktów na konkurencję, poprawy warunków prowadzenia działalności gospodarczej, wspierania polityki w obszarze badań naukowych i innowacji oraz wspierania szybszego i lepszego wykorzystania funduszy spójności UE.
- (18) W świetle powyższej oceny, a także biorąc pod uwagę zalecenie Rady z dnia 2 grudnia 2009 r. wydane na podstawie art. 126 ust. 7 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Rada zbadała aktualizację z 2011 r. do programu stabilności Włoch i jej opinia⁽¹⁾ znajduje odzwierciedlenie w szczególności w pkt 1) zaleceń. Uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z dnia 25 marca 2011 r., Rada zbadała krajowy program reform przedłożony przez Włochy,
- NINIEJSZYM ZALECA Włochom podjęcie następujących działań w latach 2011–2012:
1. Wdrożenie zaplanowanej konsolidacji budżetowej w latach 2011–2012, w celu skorygowania nadmiernego deficytu, zgodnie z zaleceniami Rady w ramach procedury nadmiernego deficytu, zmniejszając tym samym wysoki wskaźnik zadłużenia publicznego. Opieranie się na niedawno zatwierdzonym ustawodawstwie, pełne wykorzystanie wszelkich lepszych niż prognozowane wyników gospodarczych lub budżetowych do szybszego obniżenia deficytu i zadłużenia oraz bycie w gotowości do zapobiegnięcia odchyleniom

⁽¹⁾ Przewidziana w art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1466/97.

w zakresie wykonania budżetu. Uzupełnienie celów na lata 2013–2014 oraz planowanego osiągnięcia średniookresowych celów budżetowych do 2014 r. o konkretne środki w terminie do października 2011 r., zgodnie z założeniami nowych wieloletnich ram budżetowych. Dalsze wzmocnienie ram poprzez wprowadzenie egzekwowalnych pułapów wydatków oraz poprawę kontroli we wszystkich podsektorach sektora instytucji rządowych i samorządowych.

2. Wzmocnienie środków służących zwalczaniu segmentacji rynku pracy, także poprzez dokonanie przeglądu wybranych aspektów przepisów dotyczących ochrony zatrudnienia, w tym zasad i procedur zwalniania, oraz przeglądu obecnego rozdrobnionego systemu zasiłków dla bezrobotnych, uwzględniając ograniczenia budżetowe. Zwiększenie wysiłków w zakresie zwalczania pracy nierejestrowanej. Podjęcie ponadto kroków w celu zwiększania udziału kobiet w rynku pracy poprzez zwiększenie w całym kraju dostępności ośrodków opieki oraz zapewnienie – w sposób niewpływający na budżet – zachęt finansowych do podejmowania pracy przez osoby zapewniające w rodzinach drugie źródło dochodów.
3. Podjęcie dalszych kroków, na podstawie porozumienia z 2009 r. zmieniającego ramy negocjacji zbiorowych i po konsultacji z partnerami społecznymi zgodnie z praktykami krajowymi, w celu zapewnienia lepszego dostosowania wzrostu wynagrodzeń do zmian wydajności, a także do warunków lokalnych i warunków w przedsiębiorstwach, w tym klauzul, które pozwoliłyby, aby negocjacje na poziomie przedsiębiorstw były prowadzone w tym kierunku.
4. Rozszerzenie zakresu otwarcia sektora usług na dalszą konkurencję, w tym w sektorze usług świadczonych

w ramach wolnych zawodów. Przyjęcie w 2011 r. rocznej ustawy o konkurencji, z uwzględnieniem zaleceń organu ochrony konkurencji. Skrócenie czasu trwania procedur egzekwowania prawa umów. Dalsze wzmocnienie działań mających na celu promowanie dostępu MŚP do rynków kapitałowych poprzez usunięcie przeszkód regulacyjnych i obniżenie kosztów.

5. Poprawa warunków inwestowania przez sektor prywatny w badania i innowacje poprzez rozszerzenie obecnych zachęt podatkowych, poprawę warunków dla kapitału wysokiego ryzyka oraz wspieranie innowacyjnych systemów zamówień publicznych.
6. Podjęcie kroków w celu zwiększenia w sposób efektywny kosztowo wydatków stymulujących wzrost gospodarczy współfinansowanych ze środków polityki spójności, aby zmniejszyć utrzymujące się dysproporcje pomiędzy regionami, poprzez poprawę zdolności administracyjnej i zarządzania politycznego. Wypełnienie zobowiązań podjętych w krajowych strategicznych ramach referencyjnych w zakresie wysokości środków finansowych i jakości wydatków.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 lipca 2011 r.

W imieniu Rady
J. VINCENT-ROSTOWSKI
Przewodniczący

ZALECENIE RADY

z dnia 12 lipca 2011 r.

w sprawie krajowego programu reform Łotwy z 2011 r. oraz zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Łotwę zaktualizowanego programu konwergencji na lata 2011–2014

(2011/C 215/03)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 121 ust. 2 i art. 148 ust. 4,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 3,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej,

uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej,

uwzględniając opinię Komitetu Zatrudnienia,

po konsultacji z Komitetem Ekonomiczno-Finansowym,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Dnia 20 stycznia 2009 r. Rada przyjęła decyzję 2009/290/WE⁽²⁾ w sprawie udzielenia Łotwie średnioterminowej pomocy finansowej na okres trzech lat, zgodnie z postanowieniami art. 143 Traktatu. W towarzyszącym protokole ustaleń podpisanym w dniu 28 stycznia 2009 r. i jego kolejnych uzupełnieniach określono warunki dotyczące polityki gospodarczej, na podstawie których wypłacana jest pomoc finansowa. Decyzja 2009/290/WE została zmieniona w dniu 13 lipca 2009 r. decyzją Rady 2009/592/WE⁽³⁾. Ostatnie uzupełnienie do protokołu ustaleń zostało podpisane w czerwcu 2011 r.

(2) W dniu 26 marca 2010 r. Rada Europejska przyjęła wniosek Komisji dotyczący wprowadzenia nowej strategii na rzecz zatrudnienia i wzrostu gospodarczego, zatytułowanej „Europa 2020”, opartej na ściślejszej koordynacji polityki gospodarczej, która skupiać się będzie na najważniejszych obszarach wymagających podjęcia działań służących pobudzeniu europejskiego potencjału w dziedzinie zrównoważonego rozwoju i konkurencyjności.

(3) W dniu 13 lipca 2010 r. Rada przyjęła zalecenie w sprawie ogólnych wytycznych polityk gospodarczych państw członkowskich i Unii (na lata 2010–2014), a w dniu 21 października 2010 r. decyzję w sprawie wytycznych dotyczących polityki zatrudnienia państw członkowskich⁽⁴⁾, które razem stanowią „zintegrowane wytyczne”. Państwa członkowskie zostały poproszone o uwzględnienie zintegrowanych wytycznych w swojej krajowej polityce gospodarczej i polityce zatrudnienia.

(4) Dnia 12 stycznia 2011 r. Komisja przyjęła pierwszą roczną analizę wzrostu gospodarczego, rozpoczynając w ten sposób nowy cykl zarządzania gospodarczego w UE i pierwszy europejski semestr zintegrowanej i prowadzonej *ex ante* koordynacji polityki, który ma swoje umocowanie w strategii „Europa 2020”.

(5) Dnia 25 marca 2011 r. Rada Europejska zatwierdziła priorytety dotyczące konsolidacji budżetowej i reform strukturalnych (zgodnie z konkluzjami Rady z dnia 15 lutego i 7 marca 2011 r. i w związku z przedstawioną przez Komisję roczną analizą wzrostu gospodarczego). Podkreśliła ona również priorytetowe znaczenie przywrócenia dobrej sytuacji budżetowej i stabilności finansów publicznych, zmniejszenia bezrobocia w drodze reform rynku pracy oraz podjęcia nowych działań służących zwiększeniu tempa wzrostu. Rada zwróciła się do państw członkowskich, aby przekształciły te priorytety w konkretne środki, które zostaną włączone do ich programów stabilności lub programów konwergencji oraz do ich krajowych programów reform.

(6) W dniu 25 marca 2011 r. Rada Europejska wezwała także państwa członkowskie uczestniczące w pakcie euro plus, by przedstawiły swoje zobowiązania w ramach tego paktu, tak by mogły zostać włączone do ich programów stabilności lub konwergencji oraz krajowych programów reform. Łotewski program konwergencji oraz krajowy program reform zawiera ogólne odniesienie do paktu euro plus. List przesłany do Rady Europejskiej dnia 17 maja 2011 r. podkreśla szczególne zobowiązania i działania na rok 2011 zawarte w programach, które są zgodne z celami paktu euro plus.

(7) W dniu 29 kwietnia 2011 r. Łotwa przedstawiła aktualizację z 2011 r. do programu konwergencji, obejmującą lata 2011–2014, oraz krajowy program reform z 2011 r. W celu uwzględnienia powiązania między tymi oboma programami poddano je jednoczesnej ocenie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 79 z 25.3.2009, s. 39.

⁽³⁾ Dz.U. L 202 z 4.8.2009, s. 52.

⁽⁴⁾ Utrzymane w mocy na 2011 r. decyzją Rady 2011/308/UE z dnia 19 maja 2011 r. w sprawie wytycznych dotyczących polityki zatrudnienia państw członkowskich (Dz.U. L 138 z 26.5.2011, s. 56).

(8) W latach 2000–2007 wzrost gospodarczy na Łotwie był szybszy niż w innych państwach członkowskich, odzwierciedlając perspektywy osiągnięcia konwergencji, napływ kapitału zagranicznego oraz bardzo duży popyt konsumpcyjny. Jednak przynajmniej częściowo w wyniku prowadzenia ekspansywnej polityki makroekonomicznej nastąpiło przegrzanie gospodarki. W wyniku tego doszło do znacznego zaburzenia równowagi gospodarczej, czego oznaką był deficyt na rachunku obrotów bieżących w wysokości 22,3 % PKB w 2007 r. i 13,1 % PKB w 2008 r.; w związku z tym w latach 2008–2009 gospodarka Łotwy skurczyła się w największym stopniu w porównaniu z innymi państwami członkowskimi UE. W tym okresie realny PKB spadł o 25 % w porównaniu z najwyższym poziomem, co było spowodowane faktem, iż spadek popytu krajowego został spotęgowany zastojem w handlu światowym. Wskaźnik zatrudnienia na Łotwie, uprzednio należący do najwyższych w UE (75,8 % w 2008 r.), spadł o ponad 10 punktów procentowych, a stopa bezrobocia wynosząca ponad 18 % jest obecnie jedną z najwyższych w UE. Deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych wyniósł 9,7 % w 2009 r., lecz w wyniku przyjętych środków konsolidacji budżetowej spadł do 7,7 % w 2010 r. Wynik ten obejmuje również znaczące środki na rzecz stabilizacji sektora finansowego, które wyniosły 1,1 % PKB w 2009 r. i 2,3 % PKB w 2010 r.

(9) Na podstawie oceny zaktualizowanego programu konwergencji zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1466/97 Rada jest zdania, że scenariusz makroekonomiczny będący podstawą prognoz budżetowych zawartych w programie konwergencji jest realistyczny mimo że prognozy dotyczące inflacji mogą być zaniżone na rok 2011. Celem zawartej w programie konwergencji średniookresowej strategii budżetowej jest sprowadzenie nominalnego deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych poniżej wartości referencyjnej wynoszącej 3 % PKB w terminie wyznaczonym w zaleceniu Rady z dnia 7 lipca 2009 r. Biorąc pod uwagę środki wdrażane od chwili wydania zalecenia w sprawie skorygowania nadmiernego deficytu oraz dodatkową konsolidację, o której mowa w zaktualizowanym programie konwergencji, planowany wysiłek fiskalny w latach 2011–2012 jest zgodny z wymaganym dostosowaniem. W obliczu sytuacji wyjściowej w programie konwergencji nie przewiduje się osiągnięcia celu średniookresowego do

końca okresu objętego programem, natomiast planowany wysiłek fiskalny w celu osiągnięcia celu średniookresowego po przeprowadzeniu korekty nadmiernego deficytu może ulec przyspieszeniu, w szczególności w 2013 r. Metoda konsolidacji budżetowej przewidziana w programie konwergencji opiera się głównie na wydatkach. Istnieje ryzyko niezrealizowania celów budżetowych ze względu na to, że program konwergencji nie zawiera pełnych informacji na temat środków, które mają stanowić podstawę osiągnięcia ustalonych poziomów docelowych. Środki te mają zostać określone w przyszłych budżetach. Obniżenie deficytu pierwotnego w perspektywie średniookresowej, jak przewiduje się w programie konwergencji, przyczyniłoby się do zmniejszenia zagrożeń dla stabilności finansów publicznych.

(10) Komisja dokonała oceny programu konwergencji i krajowego programu reform. Komisja wzięła pod uwagę nie tylko ich znaczenie dla zrównoważonego charakteru polityki budżetowej i polityki społeczno-gospodarczej na Łotwie, ale także stopień poszanowania przepisów oraz wytycznych UE, ze względu na konieczność wzmocnienia całościowego zarządzania gospodarczego w UE poprzez wnoszenie na poziomie UE wkładu w przyszłe decyzje krajowe. W tym kontekście Komisja podkreśla pilny charakter wdrożenia planowanych środków w celu zastosowania się do wdrożenia decyzji 2009/290/WE,

NINIEJSZYM ZALECA Łotwie:

Wdrożenie środków określonych w decyzji 2009/290/WE, zmienionej decyzją 2009/592/WE, oraz szczegółowo określonych w protokole ustaleń z dnia 20 stycznia 2009 r. i jego kolejnych uzupełnieniach, w szczególności w ostatnim uzupełnieniu z dnia 7 czerwca 2011 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 lipca 2011 r.

W imieniu Rady
J. VINCENT-ROSTOWSKI
Przewodniczący

ZALECENIE RADY

z dnia 12 lipca 2011 r.

w sprawie krajowego programu reform Malty z 2011 r. oraz zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Maltę zaktualizowanego programu stabilności na lata 2011–2014

(2011/C 215/04)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 121 ust. 2 i art. 148 ust. 4,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 3,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej,

uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej,

uwzględniając opinię Komitetu Zatrudnienia,

po konsultacji z Komitetem Ekonomiczno-Finansowym,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 26 marca 2010 r. Rada Europejska przyjęła wnioski Komisji Europejskiej dotyczące wprowadzenia nowej strategii na rzecz zatrudnienia i wzrostu gospodarczego, zatytułowanej „Europa 2020”, opartej na ściślejszej koordynacji polityki gospodarczej, która skupiać się będzie na najważniejszych obszarach wymagających podjęcia działań służących pobudzeniu europejskiego potencjału w dziedzinie zrównoważonego rozwoju i konkurencyjności.
- (2) W dniu 13 lipca 2010 r. Rada przyjęła zalecenie w sprawie ogólnych wytycznych polityk gospodarczych państw członkowskich i Unii (na lata 2010–2014), a w dniu 21 października 2010 r. decyzję w sprawie wytycznych dotyczących polityki zatrudnienia państw członkowskich⁽²⁾, które razem stanowią „zintegrowane wytyczne”. Państwa członkowskie zostały poproszone o uwzględnienie zintegrowanych wytycznych w swojej krajowej polityce gospodarczej i polityce zatrudnienia.
- (3) W dniu 12 stycznia 2011 r. Komisja przyjęła pierwszą roczną analizę wzrostu gospodarczego, rozpoczynając w ten sposób nowy cykl zarządzania gospodarczego w UE i pierwszy europejski semestr zintegrowanej i prowadzonej *ex ante* koordynacji polityki, który ma swoje umocowanie w strategii „Europa 2020”.
- (4) W dniu 25 marca 2011 r. Rada Europejska zatwierdziła priorytety dotyczące konsolidacji budżetowej i reform strukturalnych (zgodnie z konkluzjami Rady z dnia 15 lutego i 7 marca 2011 r. i w związku z przedstawioną przez Komisję roczną analizą wzrostu

gospodarczego). Podkreśliła ona również priorytetowe znaczenie przywrócenia dobrej sytuacji budżetowej i stabilności finansów publicznych, zmniejszenia bezrobocia w drodze reform rynku pracy oraz podjęcia nowych działań służących zwiększeniu tempa wzrostu. Rada Europejska zwróciła się do państw członkowskich, aby przekształciły te priorytety w konkretne środki, które zostaną włączone do ich programów stabilności lub programów konwergencji oraz do ich krajowych programów reform.

- (5) W dniu 25 marca 2011 r. Rada Europejska wezwała także państwa członkowskie uczestniczące w pakcie euro plus, by przedstawiły swoje zobowiązania w ramach tego paktu odpowiednio wcześniej, tak by mogły zostać włączone do ich programów stabilności lub konwergencji oraz krajowych programów reform.
- (6) W dniu 28 kwietnia 2011 r. Malta przedstawiła krajowy program reform z 2011 r., a w dniu 29 kwietnia 2011 r. aktualizację z 2011 r. do programu stabilności, obejmującą lata 2011–2014. W celu uwzględnienia powiązań między tymi dwoma programami, zostały one poddane ocenie w tym samym czasie.
- (7) Wybuch światowego kryzysu gospodarczego spowodował znaczny spadek eksportu i inwestycji oraz zmniejszenie realnego PKB o 3,4 % w 2009 r. Spadek zatrudnienia był tylko nieznaczny, między innymi dzięki pomocy rządu. W 2010 r. dzięki silnemu wzrostowi eksportu i inwestycji przedsiębiorstw na Malcie nastąpiło znaczne ożywienie aktywności gospodarczej, a stopa bezrobocia zaczęła powoli spadać. Ze względu na wysoki dług publiczny (61,5 % PKB w 2008 r.) rząd nie zastosował szeroko zakrojonych budżetowych środków stymulacyjnych i deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych (3,7 % PKB) pozostawał w 2009 r. na poziomie poniżej poziomu wyliczonego dla całej strefy euro. W 2010 r. deficyt budżetowy i poziom zadłużenia sektora instytucji rządowych i samorządowych utrzymywały się na zasadniczo stabilnym poziomie.
- (8) Na podstawie oceny zaktualizowanego programu stabilności na mocy rozporządzenia (WE) nr 1466/97 Rada jest zdania, że scenariusz makroekonomiczny będący podstawą zawartych w dokumencie prognoz budżetowych jest nieco optymistyczny, zwłaszcza w końcowych latach okresu objętego programem stabilności. W programie stabilności zaplanowano ograniczenie do roku 2011 deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych z poziomu 3,6 % PKB w 2010 r. do poziomu poniżej wartości referencyjnej przewidzianej w Traktacie. Następnie program zakłada stopniowy postęp w realizacji średniookresowego celu budżetowego, jakim jest utrzymanie równowagi budżetowej w kategoriach strukturalnych, której osiągnięciu służyć ma zobowiązanie do przeprowadzenia trwałej konsolidacji opartej w dużej mierze na środkach po stronie

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ Utrzymane w mocy na 2011 r. decyzją Rady 2011/308/UE z dnia 19 maja 2011 r. w sprawie wytycznych dotyczących polityki zatrudnienia państw członkowskich (Dz.U. L 138 z 26.5.2011, s. 56).

wydatków. Program stabilności nie przewiduje jednak osiągnięcia średniookresowego celu budżetowego w okresie objętym programem. stabilności. Szacuje się, że dodatnie i nadal rosnące saldo pierwotne doprowadzi do spadku wskaźnika zadłużenia z najwyższego poziomu 68 % PKB w 2010 r. do 63,7 % w 2014 r. Obliczona przez Komisję średnia roczna korekta strukturalna w latach 2012–2014 jest zasadniczo zgodna z paktem stabilności i wzrostu. Wyniki budżetowe mogą się jednak okazać gorsze niż założono ze względu na możliwość przekroczenia wydatków oraz brak informacji na temat środków stanowiących podstawę działań konsolidacyjnych po 2011 r.

- (9) Kluczowym wyzwaniem, przed którym stoi Malta, jest kontynuowanie konsolidacji budżetowej w celu osiągnięcia średniookresowego celu budżetowego. Choć w budżecie na rok 2011 uwzględniono środki mające na celu korektę nadmiernego deficytu w 2011 r., dodatkowe działania byłyby konieczne na wypadek odstępstw od założonych celów. Wiarygodność średniookresowej strategii konsolidacji, której na razie jeszcze nie towarzyszą konkretne środki, mogą podnieść wzmocnione wieloletnie ramy budżetowe. Główną słabością jest niewiążący charakter wieloletnich celów, co przekłada się na stosunkowo krótką perspektywę planowania budżetowego. W programie stabilności jest mowa o rozpatrzeniu możliwości wprowadzenia reguły wydatkowej.
- (10) Zgodnie z najnowszymi ocenami Komisji, zagrożenia dla długoterminowej stabilności finansów publicznych wydają się być niewielkie ponieważ długoterminowy wpływ starzenia się społeczeństwa na budżet, w tym również wpływ wydatków na emerytury, kształtuje się na Malcie znacznie powyżej średniej UE. Ponadto można odnotować bardzo niski udział starszych pracowników w rynku pracy, będący wynikiem stosunkowo niskiego wieku emerytalnego, częstego korzystania z programów wcześniejszego przechodzenia na emeryturę oraz bardzo niskiego udziału w rynku pracy kobiet w starszym wieku. Reforma systemu emerytalnego z 2006 r. podjęła kwestię stabilności poprzez podniesienie (aczkolwiek stopniowo i w wolnym tempie) wieku emerytalnego oraz kwestię adekwatności przyszłych emerytur, w szczególności poprzez zastosowanie bardziej „hojnego” mechanizmu indeksacji oraz wprowadzenie minimalnej gwarantowanej emerytury krajowej. Krajowy program reform zawiera informacje o toczących się konsultacjach w sprawie wniosków dotyczących dalszej reformy systemu emerytalnego przedstawionych przez grupę roboczą ds. emerytur, która miałaby obejmować ustanowienie wyraźnego związku między wiekiem emerytalnym a średnim trwaniem życia oraz wprowadzenie obowiązkowego drugiego i dobrowolnego trzeciego filaru. W krajowym programie reform nie zaproponowano jednak żadnej kompleksowej strategii na rzecz aktywnego starzenia się, która uzupełniałaby wprowadzane obecnie i przewidywane zmiany legislacyjne. Nierejestrowane zatrudnienie stanowi zagrożenie dla długoterminowej stabilności finansów publicznych. W krajowym programie reform rząd przedstawia pewne środki służące rozwiązaniu tego problemu, ale nie proponuje żadnych zmian systemów podatkowego i świadczeń socjalnych w celu podniesienia opłacalności zatrudnienia. Wspieranie udziału kobiet w rynku pracy jest kolejnym istotnym wyzwaniem dla Malty, biorąc pod

uwagę, że wskaźnik zatrudnienia kobiet w tym kraju jest najniższy w całej UE. W krajowym programie reform rząd przedstawił szereg istotnych inicjatyw uwzględniających potrzeby pracowników płci żeńskiej. Ich wdrożenie i skutki należy poddać ocenie w 2012 r.

- (11) W ciągu ostatnich lat na Malcie doszło do intensywnej restrukturyzacji przemysłu, w wyniku której tradycyjna produkcja wykorzystująca w dużym stopniu siłę roboczą została zastąpiona przez rodzaje działalności o wyższej wartości dodanej. Proces ten doprowadził do niedopasowania popytu na kwalifikacje i ich podaży na rynku pracy, wskazującego na konieczność zapewnienia kwalifikacji wymaganych w nowych sektorach, zwłaszcza za pomocą działań w obszarze szkolnictwa wyższego, tak aby zwiększyć dywersyfikację bazy gospodarczej Malty.
- (12) Malta odnotowuje najwyższy w UE odsetek osób przedwcześnie kończących naukę, wynoszący 36,8 % w 2009 r., w porównaniu ze średnią UE, która wynosi 14,4 %. Odnotowuje się także niewielki odsetek osób w wieku 30–34 lat posiadających wykształcenie wyższe lub równoważne (21,1 % w porównaniu do średniej UE wynoszącej 32,3 % w 2009 r.). Malta zamierza zmniejszyć odsetek osób przedwcześnie kończących naukę do poziomu 29 % oraz zwiększyć odsetek osób w wieku 30–34 lat posiadających wykształcenie wyższe lub równoważne do poziomu 33 % do roku 2020. W 2011 r. Malta wprowadziła środki mające na celu oferowanie osobom, którym grozi przedwczesne zakończenie nauki, innych atrakcyjnych możliwości rozwoju zawodowego poprzez działania na rzecz kształcenia i szkolenia zawodowego oraz edukację „drugiej szansy”.
- (13) Malta jest jednym z niewielu państw członkowskich UE, które wprowadziły powszechne mechanizmy indeksacji płac. Wzrost płac ustala się za pomocą obowiązkowego mechanizmu dostosowania kosztów utrzymania (ang. Cost of Living Adjustment, COLA), w wyniku którego płace rosną w stopniu uzależnionym od wcześniejszych zmian stopy inflacji, przy czym podwyżki te są proporcjonalnie wyższe w przypadku płac na dolnym końcu skali wynagrodzeń. W połączeniu z płacą minimalną taki sposób dostosowywania wynagrodzeń może dodatkowo obniżyć konkurencyjność sektorów wykorzystujących w dużym stopniu siłę roboczą. Kwestia ta ma szczególne znaczenie w świetle niedawnego wzrostu cen energii, który może wywołać spiralę płacowo-cenową.
- (14) Malta jest prawie całkowicie uzależniona od importu ropy naftowej na potrzeby produkcji energii, przez co jej gospodarka jest wrażliwa na zmiany cen tego surowca. W połączeniu z nieadekwatnością maltańskiego systemu energetycznego może to stwarzać przeszkody dla przedsiębiorczości i dla konkurencyjności małych i średnich przedsiębiorstw. Wykorzystanie potencjału produkcji energii ze źródeł odnawialnych może przynieść podwójną korzyść: może przyczynić się do poprawy konkurencyjności oraz do realizacji celów w zakresie energii i klimatu. Zawarte w krajowym programie reform informacje dotyczące środków w dziedzinie energetyki są jednak ograniczone, co utrudnia ocenę ich wykonalności i kosztów.
- (15) Malta podjęła szereg zobowiązań w ramach paktu euro plus. Zobowiązania te dotyczą dwóch obszarów paktu:

konkurencyjności i stabilności finansów publicznych. W odniesieniu do budżetu zobowiązania obejmują wzmocnienie odpowiedzialności i przejrzystości w zakresie ram budżetowych oraz rozważenie wprowadzenia mechanizmów, które pozwolą zwiększyć dyscyplinę w wykonaniu budżetu. W obszarze wydajności przewidziano środki na rzecz poprawy warunków prowadzenia działalności gospodarczej oraz warunków finansowania dla przedsiębiorstw, jak również zwiększenia konkurencyjności w sektorze usług, szczególnie w sektorze telekomunikacji. Choć krajowy program reform zawiera zobowiązania podjęte w ramach paktu euro plus, nie dotyczą one zatrudnienia ani stabilności finansowej. Wprawdzie władze kraju skupiają się na zwiększaniu wydajności, to jednak ignorują fakt, iż obecny mechanizm indeksacji płac wpływa negatywnie na konkurencyjność Malty. Zobowiązania podjęte w ramach paktu euro plus zostały ocenione i uwzględnione w zaleceniach.

- (16) Komisja dokonała oceny programu stabilności oraz krajowego programu reform, w tym zobowiązań Malty w ramach paktu euro plus. Wzięła pod uwagę nie tylko ich znaczenie dla zrównoważonego charakteru polityki budżetowej i polityki społeczno-gospodarczej na Malcie, ale także stopień ich zgodności z przepisami i wytycznymi UE, ze względu na potrzebę wzmocnienia całościowego zarządzania gospodarczego w UE poprzez wnoszenie na poziomie UE wkładu w przyszłe decyzje krajowe. W związku z tym Komisja jest zdania, że choć zakładany postęp w realizacji średniookresowego celu budżetowego jest właściwy, istnieją jednak poważne zagrożenia związane ze strategią konsolidacji, gdyż nie jest ona w pełni wsparta konkretnymi środkami i może dojść do przekroczenia wydatków, co już miało miejsce w przeszłości. Ponadto istnieje prawdopodobieństwo, że niewiążący charakter średniookresowych ram budżetowych nie będzie sprzyjać poprawie dyscypliny budżetowej. Stosunkowo wysokie długoterminowe koszty starzenia się społeczeństwa, szczególnie w postaci wydatków na emerytury, stanowią zagrożenie dla długoterminowej stabilności finansów publicznych Malty. W krajowym programie reform potwierdzono główne wyzwania strukturalne, przed którymi stoi gospodarka Malty, choć z drugiej strony wydaje się, że należałoby zwrócić większą uwagę na pewne kwestie, zwłaszcza szersze wykorzystanie potencjału siły roboczej oraz przegląd i podjęcie niezbędnych kroków, aby zreformować mechanizm ustalania płac w celu lepszego dostosowania płac do zmian wydajności, jak również dywersyfikację źródeł energii.
- (17) W świetle powyższej oceny, a także biorąc pod uwagę zalecenie Rady z dnia 16 lutego 2010 r. wydane na podstawie art. 126 ust. 7 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Rada zbadała aktualizację programu stabilności Malty z 2011 r. i jej opinia⁽¹⁾ znajduje odzwierciedlenie w szczególności w pkt 1) i 2) zaleceń. Uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z dnia 25 marca 2011 r., Rada zbadała krajowy program reform przedłożony przez Maltę,

NINIEJSZYM ZALECA Malcie podjęcie następujących działań w latach 2011–2012:

1. Zapewnienie korekty nadmiernego deficytu w roku 2011, zgodnie z zaleceniami w ramach procedury nadmiernego deficytu, bycie w gotowości do podjęcia dodatkowych środków służących uniknięciu ewentualnych odstępstw oraz przyjęcie konkretnych środków wspierających osiągnięcie docelowej wartości deficytu zaplanowanej na rok 2012. Zmniejszenie wysokiego wskaźnika długu publicznego i zapewnienie odpowiedniego postępu w realizacji średniookresowego celu budżetowego. Określenie – w celu wzmocnienia wiarygodności średniookresowej strategii konsolidacji – niezbędnych, szeroko zakrojonych środków poczynając od 2013 r., włączenie celów budżetowych do wiążących wieloletnich ram budżetowych opartych na regułach oraz usprawnienie kontroli wykonania budżetu.
2. Podjęcie działań w celu zapewnienia długoterminowej stabilności systemu emerytalnego, takich jak przyspieszenie procesu stopniowego podnoszenia wieku emerytalnego oraz powiązanie wieku emerytalnego ze średnią długością życia. Uzupełnienie procesu podnoszenia ustawowego wieku emerytalnego o kompleksową strategię na rzecz aktywnego starzenia się, wprowadzenie rozwiązań zniechęcających do korzystania z programów wcześniejszego przechodzenia na emeryturę oraz zachęt do prywatnego gromadzenia oszczędności emerytalnych.
3. Lepsze ukierunkowanie systemu edukacji na potrzeby rynku pracy, w szczególności poprzez dodatkowy wysiłek mający na celu polepszenie dostępu do szkolnictwa wyższego i podniesienie efektywności systemu szkolenia zawodowego. Podjęcie dalszych działań w celu zmniejszenia liczby osób przedwcześnie kończących naukę poprzez ustalenie, analizę i ocenę przyczyn tego zjawiska do 2012 r., oraz poprzez ustanowienie systemu regularnego monitorowania i sprawozdawczości w zakresie skuteczności tych działań.
4. Dokonanie przeglądu i podjęcie niezbędnych działań w celu zreformowania – w porozumieniu z partnerami społecznymi i zgodnie z krajowymi praktykami – systemu negocjacji płacowych i systemu indeksacji płac, aby zapewnić ściślejszy związek między wzrostem płac a zmianami wydajności pracy i poziomu konkurencyjności.
5. Zwiększenie wysiłków na rzecz ograniczenia zależności Malty od importu ropy naftowej poprzez przyspieszenie inwestycji w odnawialne źródła energii oraz pełne wykorzystanie dostępnych funduszy UE na modernizację infrastruktury i promocję energooszczędności.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 lipca 2011 r.

W imieniu Rady
J. VINCENT-ROSTOWSKI
Przewodniczącą

⁽¹⁾ Przewidziana w art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1466/97.

OPINIE

EUROPEJSKI INSPEKTOR OCHRONY DANYCH

Opinia Europejskiego Inspektora Ochrony Danych w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie reguł finansowych mających zastosowanie do budżetu rocznego Unii

(2011/C 215/05)

EUROPEJSKI INSPEKTOR OCHRONY DANYCH,

rozporządzenia Rady nr 1605/2002 (WE, Euratom) ⁽³⁾). Oba wnioski dotyczyły przeprowadzanej co trzy lata rewizji FR oraz dostosowania tego rozporządzenia do traktatu lizbońskiego ⁽⁴⁾.

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 16,

uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności jej art. 7 i 8,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 95/46/WE z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych ⁽¹⁾,

uwzględniając wniosek o wydanie opinii zgodnie z art. 28 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych ⁽²⁾ przesłany przez Komisję w dniu 5 stycznia 2011 r.,

PRZYJMUJE NASTĘPUJĄCĄ OPINIĘ:

I. WPROWADZENIE

1. W dniu 22 grudnia 2010 r. Komisja przyjęła wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie reguł finansowych mających zastosowanie do budżetu rocznego Unii („wniosek”). Wniosek ten łączy i zastępuje dwa wcześniejsze wnioski Komisji dotyczące zmiany rozporządzenia finansowego („FR” –

2. W dniu 5 stycznia 2011 r. wniosek został przesłany do EIOD zgodnie z art. 28 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 45/2001. Przed przyjęciem wniosku przeprowadzono nieformalne konsultacje z EIOD, który zaleca prawodawcy włączenie odniesienia do konsultacji EIOD na początku przedstawionego rozporządzenia.
3. Wniosek ma pewien wpływ na ochronę danych na poziomie UE oraz na poziomie krajowym, co zostanie omówione w niniejszej opinii.
4. We wniosku znajdują się odniesienia do odpowiednich instrumentów ochrony danych. Jak zostanie wyjaśnione w niniejszej opinii, konieczne jest jednak dopracowanie i dodatkowe objaśnienie tekstu, aby zapewnić pełną zgodność z ramami prawnymi dotyczącymi ochrony danych.

II. ANALIZA WNIOSKU**II.1. Ogólne odniesienia do odpowiednich przepisów UE dotyczących ochrony danych**

5. Zaproponowane rozporządzenie obejmuje szereg kwestii dotyczących przetwarzania danych osobowych przez instytucje, agencje i organy UE, a także przez podmioty państw członkowskich. Działania związane z przetwarzaniem danych zostaną omówione w bardziej szczegółowy sposób

⁽¹⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ Zob. odpowiednio COM(2010) 260 wersja ostateczna oraz COM(2010) 71 wersja ostateczna.

poniżej. Instytucje, agencje i organy UE zajmujące się przetwarzaniem danych osobowych podlegają przepisom dotyczącym ochrony danych określonym w rozporządzeniu (WE) nr 45/2001. Podmioty działające na poziomie krajowym są związane przepisami krajowymi danego państwa członkowskiego, wdrażającymi dyrektywę 95/46/WE.

6. EIOD przyjmuje z zadowoleniem fakt, że proponowane rozporządzenie zawiera odniesienia do co najmniej jednego ze wspomnianych instrumentów⁽⁵⁾. Odniesienia te nie są jednak systematyczne i stałe. EIOD wzywa zatem prawodawcę do zastosowania bardziej wszechstronnego podejścia do przedmiotowego rozporządzenia.

7. EIOD zaleca prawodawcy włączenie do preambuły przedmiotowego rozporządzenia poniższego odniesienia do dyrektywy 95/46/WE i rozporządzenia (WE) nr 45/2001:

„Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla wymogów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 95/46/WE z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych oraz rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych”.

8. Ponadto EIOD zaleca włączenie do art. 57 ust. 2 lit. f) odniesienia do dyrektywy 95/46/WE i rozporządzenia (WE) nr 45/2001, tak jak dokonano tego w przypadku art. 31 ust. 3 wniosku.

II.2. Zapobieganie nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom, ich wykrywanie oraz korygowanie

9. Artykuł 28 wniosku dotyczy wewnętrznej kontroli wykonania budżetu. W ust. 2 lit. d) przewiduje się, że do celów wykonania budżetu kontrola wewnętrzna ma zapewnić wystarczającą pewność w zakresie osiągnięcia celów zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom, ich wykrywania oraz korygowania.
10. W odniesieniu do pośredniego wykonania budżetu przez Komisję w drodze zarządzania dzielonego z państwami członkowskimi lub z udziałem podmiotów i osób innych niż państwa członkowskie, odpowiednio w art. 56 ust. 2 i art. 57 ust. 3 stwierdza się, że państwa członkowskie, podmioty i inne osoby zapobiegają nieprawidłowościom i nadużyciom finansowym, wykrywają je i podejmują w stosunku do nich działania naprawcze, wypełniając zadania związane z wykonywaniem budżetu. Oczywiście

środki te powinny być w pełni zgodne z przepisami krajowymi wdrażającymi dyrektywę 95/46/WE.

11. W powyższym zakresie w art. 56 ust. 4 lit. f) (który powinien być ust. 4 lit. e), zgodnie z właściwym porządkiem liter) stwierdza się, że akredytowane przez państwa członkowskie organy, które ponoszą wyłączną odpowiedzialność za prawidłowe zarządzanie środkami finansowymi, „zapewniają ochronę danych osobowych, która jest zgodna z zasadami ustanowionymi w dyrektywie 95/46/WE”. EIOD zaleca doprecyzowanie powyższego odniesienia, zmieniając je w następujący sposób: „zapewniają zgodność wszelkich działań w zakresie przetwarzania danych osobowych z przepisami prawa krajowego wdrażającymi dyrektywę 95/46/WE”.
12. W odniesieniu do podmiotów i osób innych niż państwa członkowskie w art. 57 ust. 2 lit. f) stwierdza się, że takie podmioty i osoby powinny zapewnić „racjonalną ochronę danych osobowych”. EIOD jest zdecydowanie przeciwny powyższemu sformułowaniu, ponieważ wydaje się, iż umożliwia ono mniej rygorystyczne stosowanie przepisów dotyczących ochrony danych. EIOD zaleca zatem zastąpienie tego sformułowania w sposób zaproponowany powyżej: „zapewniają zgodność wszelkich działań w zakresie przetwarzania danych z przepisami prawa krajowego wdrażającymi dyrektywę 95/46/WE”.

II.3. Osoba informująca o nieprawidłowościach

13. Artykuł 63 ust. 8 wniosku dotyczy zagadnienia informowania o nieprawidłowościach. Nakłada na członków personelu obowiązek powiadamiania urzędnika zatwierdzającego (lub wyspecjalizowanego zespołu do spraw nieprawidłowości finansowych powołanego na podstawie art. 70 ust. 6 wniosku), jeżeli uznają, że decyzja, którą jego przełożony każe mu zastosować jest nieprawidłowa lub sprzeczna z zasadami należytego zarządzania finansami lub regułami zawodowymi, których mają przestrzegać. W przypadku jakiegokolwiek nielegalnej działalności, nadużycia finansowego lub korupcji, które mogą zaszkodzić interesom Unii, członkowie personelu muszą poinformować władze i organy określone przez odpowiednie przepisy.
14. EIOD wskazuje na fakt, że sytuacja osób informujących o nieprawidłowościach jest delikatna. Osoby, które otrzymują takie informacje powinny zagwarantować, że tożsamość informującego o nieprawidłowościach zostanie zachowana w tajemnicy, w szczególności przed osobami, których dotyczą informacje o rzekomych uchybieniach⁽⁶⁾. Zapewnienie poufnego traktowania tożsamości osoby

⁽⁵⁾ Zob. art. 31 ust. 3 i art. 56 ust. 4 wniosku. Zawiera on również ogólne odniesienie do „wymogów ochrony danych” w motywie 36, do „ochrony danych osobowych” w art. 57 ust. 2 lit. f) oraz do „unijnych przepisów dotyczących ochrony danych osobowych” w art. 102 ust. 1.

⁽⁶⁾ EIOD podkreślił już znaczenie poufnego traktowania tożsamości osoby informującej o nieprawidłowościach w piśmie do Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich z dnia 30 lipca 2010 r. w sprawie 2010-0458, które znajduje się na stronie internetowej EIOD (<http://www.edps.europa.eu>). Grupa Robocza Art. 29 również wyszczególniła ten aspekt w opinii nr 1/2006 z dnia 1 lutego 2006 r. w sprawie zastosowania unijnych zasad ochrony danych do wewnętrznych systemów informowania o nieprawidłowościach w dziedzinie księgowości, wewnętrznych kontroli księgowych, spraw związanych z audytem, zwalczania przestępstwa oraz przestępstw bankowych i finansowych, która znajduje się na stronie internetowej Grupy: (http://ec.europa.eu/justice/policies/privacy/workinggroup/index_en.htm).

informującej o nieprawidłowościach nie tylko chroni taką osobę, ale również gwarantuje skuteczność powyższego systemu informowania. Bez wystarczających gwarancji dotyczących poufności, członkowie personelu będą mniej skłonni do zgłaszania nieprawidłowych lub nielegalnych działań.

15. Ochrona poufności tożsamości osoby informującej o nieprawidłowościach nie jest jednak absolutna. Po wstępnym badaniu wewnętrznym mogą zostać podjęte kolejne kroki proceduralne lub czynności prawne, wymagające ujawnienia tożsamości takiej osoby, na przykład organom wymiaru sprawiedliwości. W tym przypadku należy przestrzegać przepisów krajowych regulujących procedury sądowe ⁽⁷⁾.

16. Mogą wystąpić również sytuacje, w których osoba oskarżona o popełnienie nieprawidłowości ma prawo znać imię i nazwisko osoby, która poinformowała o uchybieniach. Jest to możliwe, jeżeli dana osoba potrzebuje informacji na temat tożsamości w celu wniesienia przeciwko niej sprawy do sądu, w przypadku ustalenia, że dokonała ona celowo fałszywych zeznań na temat zainteresowanej osoby ⁽⁸⁾.

17. EIOD zaleca zmianę aktualnego tekstu wniosku oraz zapewnienie poufnego traktowania w trakcie dochodzeń tożsamości osób informujących o nieprawidłowościach, w zakresie, w którym nie zostają naruszone przepisy krajowe regulujące procedury sądowe oraz o ile osoba oskarżona o popełnienie nieprawidłowości nie ma prawa do otrzymania danych na temat tożsamości osoby informującej, ponieważ są one niezbędne do wniesienia przeciwko niej sprawy do sądu, w przypadku ustalenia, że dokonała celowo fałszywych zeznań na temat zainteresowanej osoby.

II.4. Ogłaszanie informacji o odbiorcach środków finansowych pochodzących z budżetu

18. Zgodnie z art. 31 ust. 2 (Ogłaszanie informacji o odbiorcach środków Unii i innych informacji) Komisja w odpowiedni sposób udostępnia posiadane przez siebie informacje o odbiorcach środków finansowych pochodzących z budżetu w przypadku wykonywania budżetu przez Komisję bezpośrednio albo przez delegatury.

19. W art. 31 ust. 3 stwierdza się, że informacje te „są udostępniane z należytym przestrzeganiem wymogów poufności, szczególnie wymogów ochrony danych osobowych, jak określono w dyrektywie 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzeniu (WE) nr 45/2001 Parla-

mentu Europejskiego i Rady, a także wymogów bezpieczeństwa, z uwzględnieniem specyfiki każdej z metod zarządzania [...] oraz, w odpowiednich przypadkach, zgodnie ze stosownymi przepisami sektorowymi”.

20. Kwestię ogłaszania tożsamości odbiorców środków UE poruszył Trybunał Sprawiedliwości w swoim wyroku z listopada 2010 r. w sprawie *Schecke i Eifert* ⁽⁹⁾. Nie zagłębiając się w szczegóły sprawy, należy podkreślić, że Trybunał Sprawiedliwości dokładnie zbadał, czy prawodawstwo UE, które zawiera obowiązek ujawniania informacji, jest zgodne z art. 7 i 8 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej („Karta praw podstawowych UE”).

21. Trybunał Sprawiedliwości zbadał cel ujawnienia informacji, a następnie ocenił proporcjonalność środka. Trybunał Sprawiedliwości uznał, że instytucje mają obowiązek wyważyć, przed ujawnieniem informacji dotyczących osoby fizycznej, interes Unii Europejskiej w ujawnieniu takich informacji oraz naruszenie praw uznanych w Karcie praw podstawowych UE ⁽¹⁰⁾. Trybunał Sprawiedliwości podkreślił, że odstępowania i ograniczenia ochrony danych osobowych muszą ograniczać się do tego, co absolutnie konieczne ⁽¹¹⁾.

22. Trybunał Sprawiedliwości stwierdził, że instytucje powinny poszukiwać różnych metod ogłaszania informacji, aby znaleźć metodę zgodną z celem publikacji, a jednocześnie w najmniejszym stopniu wpływającą na prawo beneficjentów do poszanowania ich życia prywatnego oraz, w szczególności, na prawo do ochrony danych osobowych ⁽¹²⁾. W kontekście omawianej sprawy Trybunał Sprawiedliwości odniósł się do ograniczenia publikacji imiennych danych dotyczących beneficjentów w zależności od okresów, za które otrzymywali pomoc, jej częstotliwości czy też rodzaju i wysokości ⁽¹³⁾.

23. EIOD jeszcze raz podkreśla, że rola ochrony prywatności i danych nie polega na uniemożliwianiu publicznego dostępu do informacji w każdym przypadku, gdy dotyczy to przetwarzania danych osobowych, oraz na nieuzasadnionym ograniczaniu przejrzystości administracji UE. EIOD stoi na stanowisku, że zasada przejrzystości „pozwala obywatelom na bliższe uczestnictwo w procesie podejmowania decyzji i gwarantuje, że administracja cieszy się większą prawowitością, jest bardziej skuteczna i odpowiedzialna względem obywateli w systemie demokratycznym”; przeprowadzona we właściwy sposób publikacja poprzez Internet danych imiennych beneficjentów środków „przyczynia się do właściwego wykorzystania funduszy publicznych przez administrację publiczną” oraz „wzmocnia publiczną kontrolę wykorzystania danych kwot” ⁽¹⁴⁾.

⁽⁷⁾ Zob. również opinie EIOD w sprawie wcześniejszego sprawdzenia – z dnia 23 czerwca 2006 r. dotyczącą dochodzeń wewnętrznych OLAF (sprawa 2005-0418) oraz z dnia 4 października 2007 r. dotyczącą dochodzeń zewnętrznych OLAF w sprawie (sprawy 2007-47, 2007-48, 2007-49, 2007-50, 2007-72). Opinie te są dostępne na stronie internetowej EIOD (<http://www.edps.europa.eu>).

⁽⁸⁾ Zob. w tym względzie również wspomnianą powyżej opinię nr 1/2006 Grupy Roboczej Art. 29.

⁽⁹⁾ Trybunał Sprawiedliwości, 9 listopada 2010 r., *Schecke i Eifert*, sprawy połączone C-92/09 i C-93/09.

⁽¹⁰⁾ Trybunał Sprawiedliwości, *Schecke*, pkt 85.

⁽¹¹⁾ Trybunał Sprawiedliwości, *Schecke*, pkt 86.

⁽¹²⁾ Trybunał Sprawiedliwości, *Schecke*, pkt 81.

⁽¹³⁾ Porównaj: przypis 12.

⁽¹⁴⁾ Trybunał Sprawiedliwości, *Schecke*, pkt 68, 69, 75 oraz 76.

24. Na tej podstawie EIOD pragnie podkreślić, że uwagi Trybunału Sprawiedliwości przywołane w poprzednich akapitach mają bezpośrednie znaczenie dla przedmiotowego wniosku. Pomimo odwołań do dyrektywy 95/46/WE i rozporządzenia (WE) nr 45/2001 nie ma pewności, że przewidywana publikacja spełnia wymogi, jak wyjaśnia Trybunał Sprawiedliwości w wyroku w sprawie *Schecke*. W tym względzie należy podkreślić, że Trybunał Sprawiedliwości nie tylko anulował rozporządzenie Komisji, które zawierało szczegółowe zasady dotyczące publikowania informacji o beneficjentach funduszy rolnych⁽¹⁵⁾, ale również przepis w rozporządzeniu, który stanowi podstawę prawną rozporządzenia Komisji i który zawierał ogólny wymóg ujawniania informacji w zakresie, w jakim dotyczyły one beneficjentów będących osobami fizycznymi⁽¹⁶⁾.
25. EIOD ma poważne wątpliwości, czy przedmiotowy wniosek spełnia kryteria wyjaśnione przez Trybunał Sprawiedliwości w wyroku w sprawie *Schecke*. Ani art. 31, ani wcześniejsze bądź późniejsze artykuły nie zawierają wyraźnego i jasno zdefiniowanego celu, dla którego przewidziana jest publikacja danych osobowych. Ponadto nie jest jasne, kiedy i w jakim formacie będą ujawniane informacje. Dlatego też nie można ocenić, czy osiągnięto właściwą równowagę między różnymi interesami różnych stron, ani sprawdzić, jak wyraźnie podkreślił Trybunał Sprawiedliwości w wyroku w sprawie *Schecke*, czy publikacja będzie proporcjonalna. Co więcej, nie jest jasne, w jaki sposób zostaną zapewnione prawa osób, których dane dotyczą.
26. Jeżeli nawet przewidziano przepisy wykonawcze (co nie zostało wyraźnie stwierdzone), podstawowe wyjaśnienia, o których mowa powyżej, powinny zostać zawarte w podstawie prawnej ujawniania takich danych, jaką ma być RF.
27. EIOD zaleca zatem prawodawcy sprecyzowanie celu i wyjaśnienie konieczności przewidywanego ujawniania danych, wskazanie, w jaki sposób i w jakim stopniu dane osobowe będą ujawniane, zapewnienie ujawniania danych wyłącznie, jeśli działanie to jest proporcjonalne, oraz zagwarantowanie, że osoby, których dane dotyczą, mogą powoływać się na swoje prawa zawarte w przepisach UE dotyczących ochrony danych.
- II.5. Publikacja decyzji lub streszczeń decyzji w sprawie kar administracyjnych i finansowych
28. Artykuł 103 wniosku dotyczy możliwości nakładania przez instytucję zamawiającą kar administracyjnych lub finansowych na: a) wykonawców, kandydatów lub oferentów w sytuacji, gdy są oni winni wprowadzenia w błąd przy dostarczaniu informacji wymaganych przez instytucję zamawiającą jako warunek udziału w procedurze udzielania zamówień lub nie złożyli tych informacji (zob. art. 101 lit. b)) lub b) wykonawców uznanych za winnych poważnego naruszenia zobowiązań wynikających z zamówień finansowanych z budżetu.
29. Artykuł 103 ust. 1 stanowi, że należy umożliwić osobie zainteresowanej przedstawienie swoich uwag. Zgodnie z art. 103 ust. 2 kary mogą polegać na wykluczeniu danej osoby z zamówień lub dotacji finansowanych z budżetu na okres nie dłuższy niż dziesięć lat lub zapłacie kary finansowej do wartości danego zamówienia.
30. W porównaniu z bieżącą sytuacją nowym elementem wniosku jest możliwość, o której mowa w art. 103 ust. 3), opublikowania przez instytucję decyzji lub streszczenia decyzji z podaniem nazwy podmiotu gospodarczego, krótkim opisem okoliczności faktycznych, okresu trwania wykluczenia lub kwoty kar finansowych.
31. Przepis ten, w zakresie, w jakim pociąga za sobą ujawnienie informacji dotyczących osób fizycznych, rodzi wątpliwości z punktu widzenia ochrony danych. Po pierwsze, zastosowanie słowa „może” oznacza, że publikacja nie jest obowiązkowa. Sprawia to jednak, że tekst wniosku nie daje jasności w odniesieniu do wielu kwestii. Na przykład jaki jest cel takiego ujawniania danych? Na podstawie jakich kryteriów dana instytucja podejmuje decyzję o ujawnieniu danych? Jak długo informacje będą publicznie dostępne i za pośrednictwem jakiego medium? Kto będzie weryfikował, czy informacje są w dalszym ciągu prawidłowe, i kto będzie je aktualizował? Kto poinformuje osobę, której dotyczą dane, o ujawnieniu takich danych? Wszystkie te pytania dotyczą wymogów dotyczących jakości danych zawartych w art. 6 dyrektywy 95/46/WE i art. 4 rozporządzenia (WE) nr 45/2001.
32. Należy podkreślić, że publikacja takich informacji ma dodatkowy negatywny wpływ na osobę, której dotyczą dane. Publikacja powinna być dopuszczalna wyłącznie, jeśli jest to absolutnie konieczne do osiągnięcia przewidzianego celu. Zastosowanie mają tutaj również uwagi przedstawione powyżej w części II.4 w kontekście wyroku Trybunału Sprawiedliwości w sprawie *Schecke*.
33. W obecnym brzmieniu proponowany tekst art. 103 ust. 3. nie do końca spełnia wymogi prawa o ochronie danych osobowych. EIOD zaleca zatem prawodawcy sprecyzowanie celu i wyjaśnienie konieczności przewidywanego ujawniania danych, wskazanie, w jaki sposób i w jakim stopniu dane osobowe będą ujawniane, zapewnienie ujawniania danych wyłącznie, jeśli działanie to jest proporcjonalne, oraz zagwarantowanie, że osoby, których dane dotyczą, mogą powoływać się na swoje prawa zawarte w przepisach UE dotyczących ochrony danych.
- ⁽¹⁵⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 259/2008, Dz.U. L 76 z 19.3.2008, s. 28.
- ⁽¹⁶⁾ Artykuł 44a rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, Dz.U. L 209 z 11.8.2005, s. 1, z późn. zmianami.

II.6. Centralna baza danych o wykluczeniach

34. Wniosek pociąga za sobą również utworzenie centralnej bazy danych o wykluczeniach, która będzie zawierała szczegółowe informacje o kandydatach i oferentach wykluczonych z udziału w przetargach (zob. art. 102). Baza ta już funkcjonuje na podstawie bieżącego RF, zaś jej funkcjonowanie zostało opracowane w szczegółach w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1302/2008. Operacje przetwarzania danych osobowych, które odbywają się w ramach centralnej bazy danych o wykluczeniach, zostały przeanalizowane przez EIOD w opinii z kontroli wstępnej z dnia 26 maja 2010 r. ⁽¹⁷⁾.
35. Dane zawarte w centralnej bazie danych o wykluczeniach mają wielu odbiorców. W zależności od tego, kto korzysta z bazy danych, mają zastosowanie art. 7, 8 lub 9 rozporządzenia (WE) nr 45/2001.
36. EIOD stwierdził w wyżej wymienionej opinii z kontroli wstępnej, że obecnie stosowana praktyka w odniesieniu do wdrożenia art. 7 (konsultacje dotyczące bazy danych z innymi instytucjami i agencjami UE) i art. 8 (konsultacje dotyczące centralnej bazy danych o wykluczeniach z innymi władzami i niektórymi innymi organami państw członkowskich) jest zgodna z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001.
37. Podobnego wniosku nie można było jednak wyciągnąć w odniesieniu do przekazywania danych organom państw trzecich, które reguluje art. 9 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 dotyczący przekazywania danych organom państw trzecich lub organizacjom międzynarodowym. Artykuł 102 ust. 2 stanowi, że państwa trzecie również powinny mieć dostęp do centralnej bazy danych o wykluczeniach.
38. Artykuł 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 stanowi, że „[d]ane osobowe są przekazywane odbiorcom innym niż instytucje i organy wspólnotowe, a które nie podlegają prawu krajowemu przyjętemu zgodnie z dyrektywą 95/46/WE, jedynie wtedy, gdy w kraju odbiorcy lub w organizacji międzynarodowej, do jakiej należy odbiorca, zapewniony jest wystarczający poziom ochrony i dane są przekazywane jedynie w celu spełnienia zadań należących do administratora danych”. W drodze odstępstwa od art. 9 ust. 1, art. 9 ust. 6 zezwala na przekazywanie danych państwom, które nie zapewniają właściwej ochrony, jeżeli „przekazanie danych jest konieczne lub wymagane przez prawo z ważnych względów publicznych (...)”.
39. W wyżej wymienionej opinii z kontroli wstępnej EIOD zaznaczył, że podjęcie dalszych kroków jest konieczne, aby zagwarantować, że w razie przekazania danych państwu trzeciemu lub organizacji, odbiorca zapewnia

właściwy poziom ochrony. EIOD pragnie podkreślić, że takie ustalenie adekwatności poziomu ochrony musi się odbywać na podstawie oceny jednostkowej i powinno uwzględniać dogłębną analizę okoliczności dotyczących operacji przekazania danych lub zestawu takich operacji. RF nie może zwolnić Komisji z tego obowiązku. Podobnie przekazanie danych na podstawie jednego z odstępstw przewidzianych w art. 9 również powinno odbywać się na podstawie oceny jednostkowej.

40. W tym względzie EIOD zaleca prawodawcy dodanie dodatkowego ustępu do art. 102, który dotyczy w szczególności ochrony danych osobowych. Taki ustęp mógłby się rozpocząć pierwszym zdaniem, które już zawiera pierwszy ustęp art. 102, mianowicie „Komisja tworzy centralną bazę danych i zarządza nią, zgodnie z unijnymi przepisami dotyczącymi ochrony danych osobowych”. Następnie należy dodać, że dostęp organów państw trzecich jest dopuszczalny jedynie wówczas, gdy warunki określone w art. 9 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 są spełnione.

III. WNIOSKI

41. Przedmiotowy wniosek ma pewien wpływ na ochronę danych na poziomie UE oraz na poziomie krajowym, co zostało omówione w niniejszej opinii. We wniosku znajdują się odniesienia do odpowiednich instrumentów ochrony danych. Niemniej, jak wyjaśniono w niniejszej opinii, konieczne jest dopracowanie i dodatkowe objaśnienie tekstu, aby zapewnić pełną zgodność z ramami prawnymi dotyczącymi ochrony danych. EIOD zaleca:

- włączenie do preambuły rozporządzenia odniesienia do dyrektywy 95/46/WE oraz do rozporządzenia (WE) nr 45/2001,
- włączenie do art. 57 ust. 2 lit. f) odniesienia do dyrektywy 95/46/WE i rozporządzenia (WE) nr 45/2001, tak jak dokonano tego w przypadku art. 31 ust. 3 wniosku,
- doprecyzowanie odniesienia do dyrektywy 95/46/WE w art. 56 ust. 4 lit. f) (który powinien być oznaczony lit. e) zgodnie z logiczną kolejnością podpunktów) poprzez zmianę sformułowania na następujące: „zapewniają zgodność wszelkich działań w zakresie przetwarzania danych osobowych z przepisami krajowymi wdrażającymi dyrektywę 95/46/WE”,
- zastąpienie sformułowania w art. 57 ust. 2 lit. f) „zapewniają racjonalną ochronę danych osobowych” sformułowaniem „zapewniają zgodność wszelkich działań w zakresie przetwarzania danych osobowych z przepisami krajowymi wdrażającymi dyrektywę 95/46/WE”,

⁽¹⁷⁾ Zob. opinia EIOD z kontroli wstępnej z dnia 26 maja 2010 r. w sprawie operacji przetwarzania danych osobowych, dotycząca „Rejestracji podmiotu danych w centralnej bazie danych o wykluczeniach” (sprawa 2009-0681), którą można znaleźć na stronie internetowej EIOD (<http://www.edps.europa.eu>).

- zapewnienie w art. 63 ust. 8) poufnego traktowania w trakcie dochodzeń tożsamości osób informujących o nieprawidłowościach, w zakresie, w którym nie zostają naruszone przepisy krajowe regulujące procedury sądowe oraz o ile osoba oskarżona o popełnienie nieprawidłowości nie ma prawa do otrzymania danych na temat tożsamości, ponieważ są one niezbędne do wniesienia do sądu sprawy przeciwko osobie informującej o nieprawidłowościach, po tym jak zostanie ustalone, że umyślnie złożyła fałszywe zeznania na temat zainteresowanej osoby,
- doprecyzowanie w art. 31 celu i wyjaśnienie konieczności przewidywanego ujawniania informacji o odbiorcach środków finansowych pochodzących z budżetu, wskazanie, w jaki sposób i w jakim stopniu dane osobowe będą ujawniane, zapewnienie ujawniania danych wyłącznie, jeśli działanie to jest proporcjonalne, oraz zagwarantowanie, że osoby, których dane dotyczą, mogą powoływać się na swoje prawa zawarte w przepisach UE dotyczących ochrony danych,
- udoskonalenie art. 103 ust. 3, który dotyczy publikacji decyzji lub streszczenia decyzji w sprawie kar administracyjnych i finansowych, poprzez doprecyzowanie celu i wyjaśnienie konieczności przewidywanego ujawniania informacji o odbiorcach środków finansowych pochodzących z budżetu, wskazanie, w jaki sposób i w jakim stopniu dane osobowe będą ujawniane, zapewnienie ujawniania danych wyłącznie, jeśli działanie to jest proporcjonalne, oraz zagwarantowanie, że osoby, których dane dotyczą, mogą powoływać się na swoje prawa zawarte w przepisach UE dotyczących ochrony danych,
- dodanie dodatkowego ustępu do art. 102, który dotyczy ochrony danych osobowych, poprzez zagwarantowanie, że dostęp organów państw trzecich jest dopuszczalny jedynie wówczas, gdy zasady ustanowione w art. 9 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 są spełnione oraz po przeprowadzeniu oceny jednostkowej.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 kwietnia 2011 r.

Giovanni BUTTARELLI
*Zastępca Europejskiego Inspektora Ochrony
Danych*

II

(Komunikaty)

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

Zatwierdzenie pomocy państwa zgodnie z art. 107 i 108 TFUE

Sprawy, w których Komisja nie wnosi zastrzeżeń

(Tekst mający znaczenie dla EOG, z wyjątkiem działań wchodzących w zakres załącznika I do Traktatu)

(2011/C 215/06)

Data przyjęcia decyzji	15.6.2011	
Numer środka pomocy państwa	SA.31144 (N 274a/10)	
Państwo członkowskie	Niemcy	
Region	Bayern	Obszary mieszane
Nazwa (i/lub nazwa beneficjenta)	Disaster Aid Scheme „Bayerischer Härtefonds Finanzhilfen (Beneficiaries in agriculture and forestry)”	
Podstawa prawna	Artikel 23 und 44 der Bayerischen Haushaltsordnung; Artikel 6 und 7 des Gesetzes über die Übernahme von Staatsbürgschaften und Garantien des Freistaates Bayern (BÜG); Bekanntmachung des Staatsministeriums der Finanzen „Härtefonds für Notstände durch Elementarereignisse“ mit „Richtlinien für die Übernahme von Staatsbürgschaften bei Notständen durch Elementarereignisse“	
Rodzaj środka pomocy	Program pomocy	—
Cel pomocy	Kłęski żywiołowe lub nadzwyczajne zdarzenia	
Forma pomocy	Dotacja bezpośrednia, Gwarancja, Dotacja na spłatę odsetek	
Budżet	Całkowity budżet: 9 EUR (w mln) Budżet roczny: 1,50 EUR (w mln)	
Intensywność pomocy	100 %	
Czas trwania	Do 10.5.2017	
Sektory gospodarki	Rolnictwo, leśnictwo i rybactwo	
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Kreisverwaltungsbehörden, jeweiliges Landratsamt bzw. jeweilige kreisfreie Stadt, in deren Zuständigkeitsbereich die Naturkatastrophe stattgefunden hat	
Inne informacje	—	

Oryginalny tekst decyzji, z którego usunięto wszystkie informacje poufne, znajduje się na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_pl.htm

Data przyjęcia decyzji	17.6.2011	
Numer środka pomocy państwa	SA.32872 (11/N)	
Państwo członkowskie	Finlandia	
Region	—	
Nazwa (i/lub nazwa beneficjenta)	Tuki vuosien 2010–2013 epäsuotuisista sääoloista aiheutuneiden menetysten korvaamiseksi viljelijöille	
Podstawa prawna	Laki satovahinkojen korvaamisesta, 1214/2000, sellaisena kuin se on muutettuna laeilla 434/2007, 1495/2007, 1487/2009 ja 1055/2010; valtioneuvoston asetus satovahinkojen korvaamisesta 297/2008, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksilla 950/2009 ja 271/2010; valtioneuvoston asetus vuoden 2010 satovahinkojen viljelmäkohtaisista korvausosuuksista XX/2011, annetaan sen jälkeen, kun komissio on hyväksynyt tämän ilmoituksen sekä maa- ja metsätalousministeriön asetus satovahinkojen korvaamisesta 213/2011.	
Rodzaj środka pomocy	Program pomocy	—
Cel pomocy	Niekorzystne warunki pogodowe	
Forma pomocy	Dotacja bezpośrednia	
Budżet	Całkowity budżet: 24 EUR (w mln)	
Intensywność pomocy	70 %	
Czas trwania	Do 31.12.2013	
Sektory gospodarki	Uprawy rolne, chów i hodowla zwierząt, łowiectwo, włączając działalność usługową	
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Ministry of Agriculture and Forestry and Finnish Agency for Rural Affairs Ministry of Agriculture and Forestry PO Box 30 FI-00023 Government SUOMI/FINLAND http://www.mmm.fi Body responsible for implementing the aid: Finnish Agency for Rural Affairs PO Box 405 FI-60101 Seinäjoki SUOMI/FINLAND http://www.mavi.fi	
Inne informacje	—	

Oryginalny tekst decyzji, z którego usunięto wszystkie informacje poufne, znajduje się na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_pl.htm

Zatwierdzenie pomocy państwa zgodnie z art. 107 i 108 TFUE**Sprawy, w których Komisja nie wnosi zastrzeżeń****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2011/C 215/07)

Data przyjęcia decyzji	15.6.2011
Numer środka pomocy państwa	SA.30381 (N 44/10)
Państwo członkowskie	Łotwa
Region	—
Nazwa (i/lub nazwa beneficjenta)	Valsts atbalsta paziņojums projektam "Infrastrukturās attīstība Krievu salā ostas aktivitāšu pārcelšanai no pilsētas centra"
Podstawa prawna	Rīgas attīstības plāns 2006.–2018. gadam ar grozījumiem MK noteikumi Nr. 690 "Noteikumi par Rīgas brīvostas robežu noteikšanu" ("LV", 138 (3506), 30.8.2006.) Valsts stratēģiskais ietvardokuments 2007.–2013. gada periodam, Darbības programma "Infrastruktūra un pakalpojumi" (CC: 2007LV161PO002).
Rodzaj środka pomocy	Pomoc indywidualna
Cel pomocy	Rozwój sektorowy, Ochrona środowiska
Forma pomocy	Dotacje bezpośrednie
Budżet	Roczne wydatki planowane w ramach programu pomocy — Całkowita kwota pomocy przewidziana w ramach programu 83,9 mln LVL
Intensywność pomocy	61 %
Czas trwania	1.1.2010–31.12.2015
Sektory gospodarki	Transport
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Satiksmes ministrija Gogoļa iela 3 Rīga, LV-1743 LATVIJA
Inne informacje	—

Oryginalny tekst decyzji, z którego usunięto wszystkie informacje poufne, znajduje się na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_pl.htm

Data przyjęcia decyzji	11.5.2011
Numer środka pomocy państwa	SA.30649 (11/N)
Państwo członkowskie	Dania

Region	Limfjorden
Nazwa (i/lub nazwa beneficjenta)	State aid to the Danish Shellfish Centre
Podstawa prawna	Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 af 11. juli 2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden og ophævelse af forordning (EF) nr. 1260/1999 Lov nr. 1599 af 20. december 2006 om administration af tilskud fra Den Europæiske Regionalfond og Den Europæiske Socialfond.
Rodzaj środka pomocy	Pomoc indywidualna
Cel pomocy	Promowanie kultury, Zachowanie dziedzictwa kulturowego, Rozwój regionalny
Forma pomocy	Dotacje bezpośrednie, Gwarancja
Budżet	Roczne wydatki planowane w ramach programu pomocy 10 mln DKK Całkowita kwota pomocy przewidziana w ramach programu 10 mln DKK
Intensywność pomocy	100 %
Czas trwania	1.5.2011–31.12.2012
Sektory gospodarki	Działalność związana z kulturą, rekreacją i sportem
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Erhvervs- og Byggestyrelsen Vejløvej 29 8600 Silkeborg DANMARK
Inne informacje	—

Oryginalny tekst decyzji, z którego usunięto wszystkie informacje poufne, znajduje się na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_pl.htm

Data przyjęcia decyzji	15.6.2011
Numer środka pomocy państwa	SA.32224 (11/N)
Państwo członkowskie	Niderlandy
Region	De stadsregio Rotterdam
Nazwa (i/lub nazwa beneficjenta)	Alblasserdam Container Transferium
Podstawa prawna	Algemene wet bestuursrecht
Rodzaj środka pomocy	Pomoc indywidualna
Cel pomocy	Rozwój sektorowy
Forma pomocy	Dotacje bezpośrednie
Budżet	Roczne wydatki planowane w ramach programu pomocy 8,3 mln EUR Całkowita kwota pomocy przewidziana w ramach programu 8,3 mln EUR

Intensywność pomocy	18 %
Czas trwania	1.5.2011–1.5.2011
Sektory gospodarki	Transport lądowy i rurociągowy
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Minister van Infrastructuur en Milieu PO Box 20904 2500 EX Den Haag NEDERLAND
Inne informacje	—

Oryginalny tekst decyzji, z którego usunięto wszystkie informacje poufne, znajduje się na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_pl.htm

Data przyjęcia decyzji	9.6.2011
Numer środka pomocy państwa	SA.32454 (11/N)
Państwo członkowskie	Belgia
Region	Bruxelles/Brussel
Nazwa (i/lub nazwa beneficjenta)	Brussels Greenfields (amended)
Podstawa prawna	— Organieke ordonnantie van 23 februari 2006 op begroting en controle (B.S., 23 juni 2006) — Ordonnantie van 5 maart 2009 op verontreinigde bodems (B.S., 10 maart 2009) — Kandidatuur „Greenfields” voor het Operationeel Programma: „Doelstelling 2013 ...” — Brief van 19 januari 2009 van de regering van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest — Beslissing van de regering van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest van 12 december 2008
Rodzaj środka pomocy	Program pomocy
Cel pomocy	Ochrona środowiska
Forma pomocy	Dotacje bezpośrednie
Budżet	Całkowita kwota pomocy przewidziana w ramach programu 14 960 000 EUR
Intensywność pomocy	75 %
Czas trwania	Do 31.12.2014
Sektory gospodarki	Wszystkie sektory
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Het Brussels Instituut voor Milieubeheer Gulledelle 100 1200 Bruxelles/Brussel BELGIQUE/BELGIË
Inne informacje	—

Oryginalny tekst decyzji, z którego usunięto wszystkie informacje poufne, znajduje się na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_pl.htm

Data przyjęcia decyzji	30.6.2011
Numer środka pomocy państwa	SA.33106
Państwo członkowskie	Łotwa
Region	—
Nazwa (i/lub nazwa beneficjenta)	Support for private owners of cultural monuments in the restoration and preservation of cultural heritage
Podstawa prawna	Ministru kabineta 2009. gada 30. jūnija noteikumi Nr. 675 "Noteikumi par darbības programmas "Infrastruktūra un pakalpojumi" papildinājuma 3.4.3.3. aktivitāti "Atbalsts kultūras pieminekļu privātpašniekiem kultūras pieminekļu saglabāšanā un to sociālekonomiskā potenciāla efektīvā izmantošanā"".
Rodzaj środka pomocy	Program pomocy
Cel pomocy	Promowanie kultury
Forma pomocy	Dotacje bezpośrednie
Budżet	Roczne wydatki planowane w ramach programu pomocy — Całkowita kwota pomocy przewidziana w ramach programu 3,9 mln LVL
Intensywność pomocy	50 %
Czas trwania	2009–2015
Sektory gospodarki	Działalność związana z kulturą, rekreacją i sportem
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Kultūras ministrija K. Valdemāra iela 11a Rīga, LV-1364 LATVIJA
Inne informacje	—

Oryginalny tekst decyzji, z którego usunięto wszystkie informacje poufne, znajduje się na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_pl.htm

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji
(Sprawa COMP/M.6274 – Bridgepoint/Eurazeo/Foncia Groupe)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2011/C 215/08)

W dniu 14 lipca 2011 r. Komisja podjęła decyzję o niewyrażaniu sprzeciwu wobec powyższej zgłoszonej koncentracji i uznaniu jej za zgodną ze wspólnym rynkiem. Decyzja ta została oparta na art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004. Pełny tekst decyzji dostępny jest wyłącznie w języku angielskim i zostanie podany do wiadomości publicznej po uprzednim usunięciu ewentualnych informacji stanowiących tajemnicę handlową. Tekst zostanie udostępniony:

- w dziale dotyczącym połączeń przedsiębiorstw na stronie internetowej Komisji poświęconej konkurencji: (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Powyższa strona została wyposażona w różne funkcje pomagające odnaleźć konkretną decyzję w sprawie połączenia, w tym indeksy wyszukiwania według nazwy przedsiębiorstwa, numeru sprawy, daty i sektora,
- w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex jako numerem dokumentu 32011M6274 Strona EUR-Lex zapewnia internetowy dostęp do europejskiego prawa. (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>).

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji

(Sprawa COMP/M.6265 – CSN/AG Cementos Balboa/Corrugados Azpeitia/Corrugados Lasao/Stahlwerk Thüringen)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2011/C 215/09)

W dniu 14 lipca 2011 r. Komisja podjęła decyzję o niewyrażaniu sprzeciwu wobec powyższej zgłoszonej koncentracji i uznaniu jej za zgodną ze wspólnym rynkiem. Decyzja ta została oparta na art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004. Pełny tekst decyzji dostępny jest wyłącznie w języku angielskim i zostanie podany do wiadomości publicznej po uprzednim usunięciu ewentualnych informacji stanowiących tajemnicę handlową. Tekst zostanie udostępniony:

- w dziale dotyczącym połączeń przedsiębiorstw na stronie internetowej Komisji poświęconej konkurencji: (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Powyższa strona została wyposażona w różne funkcje pomagające odnaleźć konkretną decyzję w sprawie połączenia, w tym indeksy wyszukiwania według nazwy przedsiębiorstwa, numeru sprawy, daty i sektora,
 - w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex jako numerem dokumentu 32011M6265 Strona EUR-Lex zapewnia internetowy dostęp do europejskiego prawa. (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>).
-

IV

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

Kursy walutowe euro ⁽¹⁾

20 lipca 2011 r.

(2011/C 215/10)

1 euro =

Waluta			Kurs wymiany		
Waluta			Kurs wymiany		
USD	Dolar amerykański	1,4207	AUD	Dolar australijski	1,3218
JPY	Jen	112,05	CAD	Dolar kanadyjski	1,3451
DKK	Korona duńska	7,4553	HKD	Dolar Hongkongu	11,0704
GBP	Funt szterling	0,88065	NZD	Dolar nowozelandzki	1,6609
SEK	Korona szwedzka	9,1713	SGD	Dolar singapurski	1,7247
CHF	Frank szwajcarski	1,1652	KRW	Won	1 500,59
ISK	Korona islandzka		ZAR	Rand	9,8020
NOK	Korona norweska	7,8040	CNY	Yuan renminbi	9,1762
BGN	Lew	1,9558	HRK	Kuna chorwacka	7,4575
CZK	Korona czeska	24,498	IDR	Rupia indonezyjska	12 130,21
HUF	Forint węgierski	269,18	MYR	Ringgit malezyjski	4,2585
LTL	Lit litewski	3,4528	PHP	Peso filipińskie	60,690
LVL	Łat łotewski	0,7093	RUB	Rubel rosyjski	39,7267
PLN	Złoty polski	3,9917	THB	Bat tajlandzki	42,493
RON	Lej rumuński	4,2475	BRL	Real	2,2206
TRY	Lir turecki	2,3575	MXN	Peso meksykańskie	16,5442
			INR	Rupia indyjska	63,1570

⁽¹⁾ Źródło: referencyjny kurs wymiany walut opublikowany przez ECB.

Zawiadomienie Komisji dotyczące daty, od której stosuje się protokoły w sprawie reguł pochodzenia przewidujące diagonalną kumulację pochodzenia pomiędzy Unią Europejską, Albanią, Bośnią i Hercegowiną, Chorwacją, Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii, Czarnogórą, Serbią⁽¹⁾ i Turcją

(2011/C 215/11)

W celu utworzenia diagonalnej kumulacji pochodzenia pomiędzy Unią Europejską, Albanią, Bośnią i Hercegowiną, Chorwacją, Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii, Czarnogórą, Serbią i Turcją, Unia Europejska i kraje zainteresowane informują się wzajemnie, za pośrednictwem Komisji Europejskiej, o regułach pochodzenia obowiązujących w stosunkach z innymi krajami.

Załączona poniżej tabela przedstawia, sporządzony na podstawie informacji otrzymanych ze strony zainteresowanych krajów, przegląd protokołów w sprawie reguł pochodzenia przewidujących diagonalną kumulację, z podaniem daty, od której kumulacja taka ma zastosowanie. Tabela ta zastępuje wcześniejszą tabelę (Dz.U. C 225 z 20.8.2010, s. 4).

Należy przypomnieć, że kumulacja może być stosowana wyłącznie wtedy, gdy kraje końcowej produkcji i końcowego przeznaczenia zawarły umowy o wolnym handlu, przewidujące identyczne reguły pochodzenia, ze wszystkimi krajami uczestniczącymi w uzyskaniu statusu pochodzenia, tj. ze wszystkimi krajami, z których pochodzą wszelkie użyte materiały. Materiały pochodzące z kraju, który nie zawarł umowy z krajami końcowej produkcji i końcowego przeznaczenia, muszą być traktowane jako materiały niepocho-

Należy również przypomnieć, że materiały pochodzące z Turcji objęte unią celną UE-Turcja mogą być stosowane jako materiały pochodzące do celu diagonalnej kumulacji pomiędzy Unią Europejską i krajami uczestniczącymi w procesie stabilizacji i stowarzyszenia, wobec których obowiązuje protokół w sprawie reguł pochodzenia.

Kody ISO-Alfa-2 dla krajów wymienionych w tabeli są następujące:

— Albania	AL
— Bośnia i Hercegowina	BA
— Chorwacja	HR
— Była Jugosłowiańska Republika Macedonii	MK (*)
— Czarnogóra	ME
— Serbia	RS
— Turcja	TR

⁽¹⁾ Albania, Bośnia i Hercegowina, Chorwacja, Była Jugosłowiańska Republika Macedonii, Czarnogóra i Serbia są krajami uczestniczącymi w procesie stabilizacji i stowarzyszenia.

(*) Kod ISO 3166. Kod tymczasowy nie przesądza o ostatecznej nazwie tego kraju; nazwa ta zostanie ustalona w wyniku negocjacji prowadzonych obecnie pod auspicjami ONZ.

Data, od której stosuje się protokoły w sprawie reguł pochodzenia przewidujące diagonalną kumulację między Unią Europejską, Albanią, Bośnią i Hercegowiną, Chorwacją, Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii, Czarnogórą, Serbią i Turcją

	EU	AL	BA	HR	MK	ME	RS	TR
EU		1.1.2007	1.7.2008	1.6.2011	1.1.2007	1.1.2008	8.12.2009	(¹)
AL	1.1.2007		22.11.2007	22.8.2007	26.7.2007	26.7.2007	24.10.2007	1.8.2011
BA	1.7.2008	22.11.2007		22.11.2007	22.11.2007	22.11.2007	22.11.2007	
HR	1.6.2011	22.8.2007	22.11.2007		22.8.2007	22.8.2007	24.10.2007	
MK	1.1.2007	26.7.2007	22.11.2007	22.8.2007		26.7.2007	24.10.2007	1.7.2009
ME	1.1.2008	26.7.2007	22.11.2007	22.8.2007	26.7.2007		24.10.2007	1.3.2010
RS	8.12.2009	24.10.2007	22.11.2007	24.10.2007	24.10.2007	24.10.2007		1.9.2010
TR	(¹)	1.8.2011			1.7.2009	1.3.2010	1.9.2010	

(¹) Dla towarów objętych unią celną UE-Turcja datę rozpoczęcia stosowania ustala się na dzień 27 lipca 2006 r.

**Komunikat Komisji w ramach wdrażania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/48/WE
w sprawie bezpieczeństwa zabawek**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(Publikacja tytułów i odniesień do norm zharmonizowanych na mocy dyrektywy)

(2011/C 215/12)

ESO ⁽¹⁾	Odniesienie i tytuł normy zharmonizowanej (oraz dokument referencyjny)	Pierwsza publikacja Dz.U.	Odniesienie do normy zastąpionej	Data ustania domniemania zgodności normy zastąpionej Przypis 1
CEN	EN 71-1:2011 Bezpieczeństwo zabawek – Część 1: Właściwości mechaniczne i fizyczne	18.6.2011		
CEN	EN 71-2:2011 Bezpieczeństwo zabawek – Część 2: Palność	Pierwsza publikacja		

⁽¹⁾ ESO: Europejskie organizacje normalizacyjne:

- CEN: Avenue Marnix 17, 1000 Bruxelles/Brussel, BELGIQUE/BELGIË, tel. +32 25500811, faks +32 25500819 (<http://www.cen.eu>),
- Cenelec: Avenue Marnix 17, 1000 Bruxelles/Brussel, BELGIQUE/BELGIË, tel. +32 25196871, faks +32 25196919 (<http://www.cenelec.eu>),
- ETSI: 650 route des Lucioles, 06921 Sophia Antipolis, FRANCE, tel. +33 492944200, faks +33 493654716 (<http://www.etsi.eu>).

Przypis 1: Data ustania domniemania zgodności jest zasadniczo datą wycofania („dw”) określoną przez europejskie organizacje normalizacyjne. Zwraca się jednak uwagę użytkowników tych norm na fakt, że w niektórych szczególnych przypadkach data ustania i data domniemania mogą nie być tożsame.

Przypis 2.1: Nowa (lub zmieniona) norma ma taki sam zakres, jak norma zastąpiona. W określonym dniu ustaje domniemanie zgodności normy zastąpionej z wymogami zasadniczymi dyrektywy.

Przypis 2.2: Zakres nowej normy jest szerszy od zakresu normy zastąpionej. W określonym dniu ustaje domniemanie zgodności normy zastąpionej z wymogami zasadniczymi dyrektywy.

Przypis 2.3: Zakres nowej normy jest węższy od zakresu normy zastąpionej. W określonym dniu ustaje domniemanie zgodności normy zastąpionej (częściowo) z wymogami zasadniczymi dyrektywy w odniesieniu do produktów, które obejmuje zakres nowej normy. Domniemanie zgodności z wymogami zasadniczymi dyrektywy w odniesieniu do produktów, które nadal obejmuje zakres normy zastąpionej (częściowo), a których nie obejmuje zakres nowej normy, pozostaje bez zmian.

Przypis 3: W przypadku zmian, normą, do której dokonuje się odniesienia jest EN CCCCC:YYYY, z wcześniejszymi zmianami, o ile takie miały miejsce, oraz nowa przytoczona zmiana. Zastąpiona norma (kolumna 3) składa się zatem z EN CCCCC:YYYY z wcześniejszymi zmianami, o ile takie miały miejsce, ale nowa przytoczona zmiana nie wchodzi w jej skład. W określonym dniu ustaje domniemanie zgodności normy zastąpionej z wymogami zasadniczymi dyrektywy.

UWAGA:

- Wszelkie informacje na temat dostępności norm można uzyskać w europejskich organizacjach normalizacyjnych lub w krajowych organach normalizacyjnych, których lista znajduje się w załączniku do dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, zmienionej dyrektywą 98/48/WE.
- Europejskie organizacje normalizacyjne przyjmują zharmonizowane normy w języku angielskim (CEN i Cenelec publikują je również w języku francuskim i niemieckim). Następnie krajowe organy normalizacyjne tłumaczą tytuły zharmonizowanych norm na wszystkie pozostałe wymagane języki urzędowe Unii Europejskiej. Komisja Europejska nie ponosi odpowiedzialności za poprawność tytułów zgłoszonych do publikacji w Dzienniku Urzędowym.

- Publikacja odniesień w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* nie oznacza, że normy są dostępne we wszystkich językach Wspólnoty.
 - Lista ta zastępuje wszystkie poprzednie listy opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Komisja czuwa nad uaktualnianiem listy.
 - Więcej informacji na temat zharmonizowanych norm można uzyskać pod następującym adresem:
http://ec.europa.eu/enterprise/policies/european-standards/harmonised-standards/index_en.htm
-

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ EFTA

Wniosek do Trybunału EFTA o wydanie opinii doradczej złożony przez Héraðsdómur Reykjavíkur w dniu 25 marca 2011 r. w sprawie Grund, elli- og hjúkrunarheimili przeciwko Lyfjastofnun (Islandzkiej Agencji Kontroli Leków)

(Sprawa E-7/11)

(2011/C 215/13)

W dniu 31 marca 2011 r. do kancelarii Trybunału EFTA wpłynął wniosek złożony do Trybunału EFTA w dniu 25 marca 2011 r. przez Héraðsdómur Reykjavíkur (sąd rejonowy w Reykjavíku), o wydanie opinii doradczej w sprawie Grund, elli- og hjúkrunarheimili (placówka opiekuńczo-pielęgniacyjna dla osób starszych) przeciwko Lyfjastofnun (Islandzkiej Agencji Kontroli Leków) w odniesieniu do następujących kwestii:

1. Czy dyrektywę 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz, w stosownych przypadkach, inne akty prawne dotyczące EOG, w tym art. 11–13 głównego tekstu Porozumienia EOG dotyczące swobodnego przepływu towarów, należy interpretować w ten sposób, że ośrodki zdrowia takie jak instytucja skarżąca, które zapewniają opiekę zdrowotną i świadczenia medyczne, nie mogą wwozić, na potrzeby osób znajdujących się pod opieką instytucji, produktów leczniczych z Norwegii, które otrzymały norweskie, krajowe pozwolenie na dopuszczenie do obrotu przez odniesienie do islandzkiego pozwolenia na dopuszczenie do obrotu produktów leczniczych noszących tę samą nazwę, jeśli pozwolenie to zostało wydane przed wejściem w życie dyrektywy 2001/83/WE?
2. Jeżeli tak jest, w jaki sposób ośrodek zdrowia taki jak instytucja skarżąca, która utrzymuje, że produkty lecznicze przywożone z innego państwa-strony Porozumienia EOG mają islandzkie pozwolenie na dopuszczenie do obrotu, może to wykazać? Czy ustęp pierwszy artykułu 51 *in fine* dyrektywy 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady należy interpretować w ten sposób, że ośrodek zdrowia musi przedstawić pozwanemu, jako właściwemu organowi nadzoru, sprawozdanie z kontroli? Czy możliwe jest, aby mniej rygorystyczne wymogi dotyczące ciężaru dowodu miały zastosowanie w odniesieniu do przywozu produktów leczniczych z Norwegii, jeśli produkty te nie są przeznaczone do dalszej sprzedaży, dystrybucji lub wprowadzania do obrotu na terytorium Islandii, lecz tylko na potrzeby osób znajdujących się pod opieką ośrodka zdrowia?
3. Czy właściwe organy mają nieograniczoną swobodę uznania przy podejmowaniu decyzji o tym, czy przyznać wyłączenie na mocy art. 63 ust. 3 dyrektywy 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, i jeżeli tak, to którym beneficjentom, w odniesieniu do produktów leczniczych wwożonych przez ośrodek zdrowia, taki jak instytucja skarżąca, jeśli produkty te nie są przeznaczone do przyjmowania we własnym zakresie, lecz są przygotowywane przez farmaceutę zatrudnionego przez ośrodek zdrowia oraz dostarczane użytkownikom w specjalnie zaprojektowanych dozownikach przeznaczonych do produktów medycznych?

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

KOMISJA EUROPEJSKA

Zgłoszenie zamiaru koncentracji

(Sprawa COMP/M.6295 – CVC/Ande/Delachaux)

Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2011/C 215/14)

1. W dniu 12 lipca 2011 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwa CVC Capital Partners SICAV-FIS SA (Luksemburg) i Ande Investissements SA (Luksemburg), przejmują, w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, wspólną kontrolę nad przedsiębiorstwem Delachaux SA (Francja) w drodze zakupu akcji.

2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:
- w przypadku przedsiębiorstwa CVC Capital Partners SICAV-FIS: doradztwo w zakresie inwestycji na rzecz funduszy inwestycyjnych lub zarządzanie inwestycjami w ich imieniu („CVC Funds”). CVC Funds posiada pakiety kontrolne w szeregu spółek w różnych dziedzinach przemysłu, w tym w dziedzinie chemikaliów, infrastruktury publicznej, wytwarzania, sprzedaży detalicznej i dystrybucji, głównie w Europie i regionie Azji i Pacyfiku,
 - w przypadku przedsiębiorstwa Ande Investissements SA: nabywanie udziałów, administracja, zarządzanie i rozwój. Obecnie spółka Ande jest przede wszystkim właścicielem i zarządcą udziałów rodziny André Delachaux w grupie Delachaux,
 - w przypadku przedsiębiorstwa Delachaux SA: wytwarzanie i produkcja systemów mocowania szyn i urządzeń spawalniczych, systemów przesyłu energii elektrycznej i przesyłu danych, systemów magnetycznych, okablowania i chromowania.

3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona koncentracja może wchodzić w zakres rozporządzenia WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii. Należy zauważyć, iż zgodnie z obwieszczeniem Komisji w sprawie uproszczonej procedury stosowanej do niektórych koncentracji na mocy rozporządzenia WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw ⁽²⁾, sprawa ta może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury określonej w tym obwieszczeniu.

4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Można je przysłać do Komisji faksem (+32 22964301), pocztą elektroniczną na adres: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu lub listownie, podając numer referencyjny: COMP/M.6295 – CVC/Ande/Delachaux, na poniższy adres Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1 („rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw”).

⁽²⁾ Dz.U. C 56 z 5.3.2005, s. 32 („obwieszczenie Komisji w sprawie uproszczonej procedury”).

Zgłoszenie zamiaru koncentracji**(Sprawa COMP/M.6309 – Macquarie Group/Airwave Solutions)****Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej****(Tekst mający znaczenie dla EOG)****(2011/C 215/15)**

1. W dniu 13 lipca 2011 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwo MEIF II Luxembourg Holdings Sàrl („MEIF II”, Luksemburg) kontrolowane przez Macquarie Group Limited („Macquarie Group”, Australia) przejmując, w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, kontrolę nad całym przedsiębiorstwem Airwave Solutions Limited („Airwave”, Zjednoczone Królestwo) w drodze zakupu udziałów.

2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:

- w przypadku przedsiębiorstw MEIF II i Macquarie Group: usługi w zakresie bankowości, zarządzania funduszami, finansowe, doradcze i inwestycyjne,
- w przypadku przedsiębiorstwa Airwave: mobilne technologie informacyjno-komunikacyjne.

3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona koncentracja może wchodzić w zakres rozporządzenia WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii. Należy zauważyć, iż zgodnie z obwieszczeniem Komisji w sprawie uproszczonej procedury stosowanej do niektórych koncentracji na mocy rozporządzenia WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw ⁽²⁾, sprawa ta może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury określonej w tym obwieszczeniu.

4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Można je przysyłać do Komisji faksem (+32 22964301), pocztą elektroniczną na adres: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu lub listownie, podając numer referencyjny: COMP/M.6309 – Macquarie Group/Airwave Solutions, na poniższy adres Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1 („rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw”).

⁽²⁾ Dz.U. C 56 z 5.3.2005, s. 32 („obwieszczenie Komisji w sprawie uproszczonej procedury”).

2011/C 215/11	Zawiadomienie Komisji dotyczące daty, od której stosuje się protokoły w sprawie reguł pochodzenia przewidujące diagonalną kumulację pochodzenia pomiędzy Unią Europejską, Albanią, Bośnią i Hercegowiną, Chorwacją, Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii, Czarnogórą, Serbią i Turcją....	27
2011/C 215/12	Komunikat Komisji w ramach wdrażania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/48/WE w sprawie bezpieczeństwa zabawek ⁽¹⁾ (<i>Publikacja tytułów i odniesień do norm zharmonizowanych na mocy dyrektywy</i>)	29

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał EFTA

2011/C 215/13	Wniosek do Trybunału EFTA o wydanie opinii doradczej złożony przez Héraðsdómur Reykjavíkur w dniu 25 marca 2011 r. w sprawie Grund, elli- og hjúkrunarheimili przeciwko Lyfjastofnun (Islandzkiej Agencji Kontroli Leków) (Sprawa E-7/11)	31
---------------	---	----

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

Komisja Europejska

2011/C 215/14	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa COMP/M.6295 – CVC/Ande/Delachaux) – Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej ⁽¹⁾	32
2011/C 215/15	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa COMP/M.6309 – Macquarie Group/Airwave Solutions) – Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej ⁽¹⁾	33

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

CENY PRENUMERATY w 2011 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL